

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 108

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

49e jaargang

6 mei 2006

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2006/C 108/01	Zaak C-66/06: Beroep ingesteld op 6 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	1
2006/C 108/02	Zaak C-74/06: Beroep ingesteld op 8 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	2
2006/C 108/03	Zaak C-76/06: Hogere voorziening ingesteld op 9 februari 2006 door Britannia Alloys & Chemicals Ltd. tegen het arrest 29 november 2005 in zaak T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	2
2006/C 108/04	Zaak C-84/06: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden op 10 februari 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) tegen 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV en 4. Wala Nederland NV	3
2006/C 108/05	Zaak C-88/06: Beroep ingesteld op 13 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	4
2006/C 108/06	Zaak C-95/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 februari 2006 door Bausch & Lomb Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 november 2005 in zaak T-154/03, Biofarma SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	4
2006/C 108/07	Zaak C-103/06: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris op 22 februari 2006 — Philippe Derouin tegen Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)	5
2006/C 108/08	Zaak C-109/06: Beroep ingesteld op 23 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	6
2006/C 108/09	Zaak C-117/06: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Kammergericht Berlin op 21 februari 2006 n de kadastrale procedure — Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, Belanghebbenden: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Kamal Rafehi, en 3. Ageel A. Al Ageel	6

2006/C 108/10	Zaak C-120/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 februari 2006 door Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) en Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 14 december 2005 in zaak T-69/00, Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Spa (FIAMM) en Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies, Inc (FIAMM Technologies) tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen	6
2006/C 108/11	Zaak C-121/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2006 door Giorgio Fedon & Figli SpA en Fedon America Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 14 december 2005 in zaak T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA en Fedon America Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie	7
2006/C 108/12	Zaak C-125/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2006 door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 2005 in zaak T-33/01, Infront WM AG (voorheen Kirchmedia WM AG) tegen Commissie van de EG	7
2006/C 108/13	Zaak C-126/06: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Dioikitiko Protodikeio Tripoleon (Griekenland) op 3 maart 2006 — Carrefour — Marinopoulos AE tegen Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis	8
2006/C 108/14	Zaak C-127/06: Beroep ingesteld op 15 juli 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	8
2006/C 108/15	Zaak C-128/06: Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	9
2006/C 108/16	Zaak C-129/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 4 maart 2006 door Autosalone Ispra Snc tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, 30 november 2005 in zaak T-250/02, Autosalone Ispra Snc tegen Europese Gemeenschap voor Atoomenergie	9
2006/C 108/17	Zaak C-131/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 februari 2006 door Castellblanch, SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 december 2005 in zaak T-29/04, Castellblanch, SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Champagne Louis Roederer, SA	10
2006/C 108/18	Zaak C-132/06: Beroep ingesteld op 7 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	11
2006/C 108/19	Zaak C-133/06: Beroep ingesteld op 8 maart 2006 — Europees Parlement tegen Raad	12
2006/C 108/20	Zaak C-134/06: Beroep ingesteld op 8 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	12
2006/C 108/21	Zaak C-135/06 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 maart 2006 door Roderich Weißenfels tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 januari 2006 in zaak T-33/04, Weißenfels tegen Europees Parlement	13
2006/C 108/22	Zaak C-139/06: Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	14
2006/C 108/23	Zaak C-140/06: Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Tsjechische Republiek	14

2006/C 108/24	Zaak C-151/06: Beroep ingesteld op 20 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	14
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
2006/C 108/25	Zaak T-15/02: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — BASF tegen Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen in sector vitamineproducten — Rechten van verdediging — Richtsnoeren voor berekening van geldboete — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboeten — Afschrikkende werking — Verzwarende omstandigheden — Rol van leider of aanstichter — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beroepsgeheim en beginsel van behoorlijk bestuur”)	16
2006/C 108/26	Zaak T-26/02: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Daiichi Pharmaceutical tegen Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen in sector vitamineproducten — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboete — Verzachtende omstandigheden — Mededeling inzake medewerking”)	16
2006/C 108/27	Zaak T-322/03: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 maart 2006 — Telefon & Buch tegen BHIM („Gemeenschapsmerk — Ontvankelijkheid van beroep — Toeval — Vordering tot nietigverklaring — Artikel 51, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Woordmerk WEISSE SEITEN — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b tot en met d, van verordening nr. 40/94”)	17
2006/C 108/28	Zaak T-411/03: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Herbillon tegen Commissie („Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)	17
2006/C 108/29	Zaak T-429/03: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Valero Jordana tegen Commissie („Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)	18
2006/C 108/30	Zaak T-10/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Leite Mateus tegen Commissie („Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)	18
2006/C 108/31	Zaak T-26/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Verborgh tegen Commissie („Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)	18
2006/C 108/32	Zaak T-31/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Eurodrive tegen BHIM (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van beeldmerk euroMASTER als gemeenschapsmerk — Oudere nationale woordmerken EUROMASTER — Ontbreken van soortgelijkheid van waren en diensten — Gedeeltelijke afwijzing van oppositie — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	19
2006/C 108/33	Zaak T-35/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia tegen BHIM („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder woordmerk FERRERO — Gemeenschapsmerkaanvraag voor beeldmerk dat wordelement „FERRÓ” bevat — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	19
2006/C 108/34	Zaak T-44/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Kimman tegen Commissie („Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)	20

2006/C 108/35	Zaak T-129/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Develey tegen BHIM („Gemeenschapsmerk — Driedimensionaal merk — Vorm van plastic fles — Weigering van inschrijving — Absolute weigeringsgrond — Ontbreken van onderscheidend vermogen — Ouder nationaal merk — Verdrag van Parijs — TRIPs-Overeenkomst — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)	20
2006/C 108/36	Zaak T-226/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Italië tegen Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EG) nr. 316/2004 — Gemeenschappelijke ordening van wijnmarkt — Bescherming van traditionele aanduidingen — Wijziging van indeling van bepaalde aanvullende traditionele aanduidingen — Gebruik op etikettering van wijn uit derde landen — Proceduregebrek — Evenredigheidsbeginsel — TRIPs-Overeenkomst”)	20
2006/C 108/37	Zaak T-289/04: Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 maart 2006 — Lantzoni tegen Hof van Justitie („Ambtenaren — Bevordering — Toekenning van bevorderingspunten — Verband met beoordelingsrapport”)	21
2006/C 108/38	Zaak T-238/99: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 8 maart 2006 — Service station Veger tegen Commissie („Inleidend verzoekschrift — Vormvereisten — Beroep kennelijk niet-ontvankelijk”)	21
2006/C 108/39	Zaak T-448/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2006 — Commissie tegen Trends e.a. („Arbitragebeding — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beroep gericht tegen vennoten van vennootschap”)	21
2006/C 108/40	Zaak T-449/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2006 — Commissie tegen Trends e.a. („Arbitragebeding — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beroep gericht tegen vennoten van vennootschap”)	22
2006/C 108/41	Zaak T-46/05: Beroep ingesteld op 3 februari 2005 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD	22
2006/C 108/42	Zaak T-71/06: Beroep ingesteld op 27 februari 2006 — ENERCON tegen BHIM	23
2006/C 108/43	Zaak T-73/06: Beroep ingesteld op 28 februari 2006 — Cassegrain tegen BHIM	23
2006/C 108/44	Zaak T-74/06: Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Fox Racing tegen BHIM	24
2006/C 108/45	Zaak T-76/06: Beroep ingesteld op 24 februari 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) tegen Commissie	24
2006/C 108/46	Zaak T-80/06: Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Budapesti Eromu tegen Commissie	25
2006/C 108/47	Zaak T-82/06: Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — Apple Computer International tegen Commissie	26
2006/C 108/48	Zaak T-84/06: Beroep ingesteld op 13 maart 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding/Commissie	27
2006/C 108/49	Zaak T-87/06: Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — L'Oréal tegen BHIM	27
2006/C 108/50	Zaak T-88/06: Beroep ingesteld op 17 maart 2006 — Dorel Juvenile Group tegen BHIM	28
2006/C 108/51	Zaak T-90/06: Beroep ingesteld op 20 maart 2006 — TOMORROW FOCUS tegen BHIM	28

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2006/C 108/52	Zaak T-96/06: Beroep ingesteld op 17 maart 2006 — Tsakiris-Mallas A.E. tegen BHIM	29
2006/C 108/53	Zaak T-275/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Aries Meca tegen Commissie	29
2006/C 108/54	Zaak T-506/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 maart 2006 — Success-Marketing tegen BHIM	29
GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE		
2006/C 108/55	Besluit van het Gerecht voor ambtenarenzaken nr. 1/2006, genomen tijdens de plenaire zitting van 15 februari 2006, betreffende de toewijzing van de zaken aan de kamers (voor PB)	30
2006/C 108/56	Zaak F-19/06: Beroep ingesteld op 20 februari 2006 — Semeraro tegen Commissie	30
2006/C 108/57	Zaak F-20/06: Beroep ingesteld op 22 februari 2006 — De Luca tegen Commissie	31
2006/C 108/58	Zaak F-21/06: Beroep ingesteld op 2 maart 2006 — Da Silva tegen Commissie	31
2006/C 108/59	Zaak F-22/06: Beroep ingesteld op 6 maart 2006 — Vienne e.a. tegen Europees Parlement	32
2006/C 108/60	Zaak F-23/06: Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Abad-Villanueva e.a. tegen Commissie	32
2006/C 108/61	Zaak F-24/06: Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Abarca Montiel e.a. tegen Commissie	33
2006/C 108/62	Zaak F-25/06: Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Ider e.a. tegen Commissie	34
2006/C 108/63	Zaak F-26/06: Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Bertolete e.a. tegen Commissie	34
2006/C 108/64	Zaak F-27/06: Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Lofaro tegen Commissie	35
2006/C 108/65	Zaak F-96/05: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 maart 2006 — Marengo tegen Commissie	35

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

2006/C 108/66	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 96 van 22.4.2006	36
---------------	---	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Beroep ingesteld op 6 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-66/06)

(2006/C 108/01)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: F. Simonetti en X. Lewis, gemachtigden, F. Louis en C. O'Daly, solicitor)

Verweerder: Ierland

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat Ierland, door niet overeenkomstig de artikelen 2, lid 1, en 4, leden 2, 3 en 4, van de MER-richtlijn alle maatregelen te hebben genomen die nodig zijn om te verzekeren dat, alvorens een vergunning wordt verleend, projecten die aanzienlijke milieu-effecten kunnen hebben en vallen onder de projecten van bijlage II, categorie 1, a, b, c en f, onderworpen worden aan het vereiste van een vergunning en aan milieueffectrapportage overeenkomstig de artikelen 5 en 10 van de MER-richtlijn, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumentenHet gebruik van uniforme en ongeschikte drempels inzake omvang

Volgens de Commissie schiet de Ierse omzettingwetgeving tekort, daar zij voor de projecten van bijlage II, categorie 1, a, b, c en f, van de milieueffectrapportage (MER-richtlijn) niet voorziet in effectieve maatregelen om de door de artikelen 2,

lid 1, en 4, leden 2 en 3, van de MER-richtlijn vereiste resultaten te bereiken.

Ingevolge artikel 4, lid 2, kunnen de lidstaten per geval of op basis van „door de lidstaat vastgestelde criteria of drempelwaarden” de noodzaak van een MER voor projecten van bijlage II vaststellen. Welke keuze de lidstaat ook maakt, de vastgestelde maatstaf moet voldoen aan artikel 4, lid 3, d.w.z. rekening houden met de selectiecriteria van bijlage III. Deze selectiecriteria omvatten bijvoorbeeld de omvang van het project, de nabijheid van andere projecten, de ligging, de kwetsbaarheid van het gebied en de invloed ervan op landschappen met een historische, culturele of archeologische waarde.

In zijn omzettingwetgeving heeft Ierland voor projecten van bijlage II, categorie 1, a, b, c en f, evenwel een uniforme en ongeschikte drempel inzake omvang toegepast zonder mogelijkheid andere kenmerken van het project te beoordelen.

Intensieve viskwekerij

Voor een proefproject inzake viskwekerij lijkt volgens de omzettingwetgeving een MER mogelijk te zijn „indien de minister van oordeel is dat de voorgenomen aquacultuur aanzienlijke milieu-effecten kan hebben”. Deze wetgeving bevat evenwel geen enkele verwijzing naar de selectiecriteria van bijlage III van de MER-richtlijn. De minister is dus niet uitdrukkelijk verplicht rekening te houden met de voorgenomen locatie van een dergelijk proefproject van viskwekerij of met de andere selectiecriteria om te bepalen of een MER noodzakelijk is.

De Commissie wijst erop dat Ierland de noodzaak erkent de selectiecriteria van bijlage III uitdrukkelijk om te zetten voor viskwekerijprojecten. De Commissie heeft evenwel geen kennis van wijzigingen in de wetgeving en evenmin zijn haar dergelijke wijzigingen meegedeeld.

Beroep ingesteld op 8 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-74/06)

(2006/C 108/02)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Triantafyllou)

Verweerster: Helleense Republiek

Conclusies van verzoekster

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door voor de bepaling van de belastbare waarde van uit een andere lidstaat in Griekenland ingevoerde tweedehands voertuigen een enkel waardevermindingscriterium, uitsluitend gebaseerd op de ouderdom van het voertuig, te hanteren, waarbij voor voertuigen van 6 maanden tot een jaar oud een vermindering van 7 % en voor voertuigen van meer dan een jaar oud een vermindering van 14 % wordt toegestaan, hetgeen niet garandeert dat de verschuldigde belasting niet hoger is dan het bedrag van de restbelasting, vervat in de waarde van soortgelijke tweedehandsvoertuigen die reeds in de betrokken staat zijn ingeschreven, terwijl de berekeningsgrondslag van de waardevermindering niet aan het publiek bekend is gemaakt en voor het onderzoek van de voertuigen door deskundigen een recht van 300 euro wordt geheven, de krachtens artikel 90 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. De vaste waardeverminderingsschaal die de Helleense Republiek op ingevoerde tweedehands voertuigen toepast, weerspiegelt niet met de door de rechtspraak vereiste nauwkeurigheid de werkelijke waardevermindering van de voertuigen, en garandeert niet dat de verschuldigde belasting niet hoger is dan het bedrag van de restbelasting, vervat in de waarde van soortgelijke tweedehandsvoertuigen die reeds in Griekenland zijn ingeschreven.
2. De procedure voor de klachtencommissie volstaat niet om de gebreken van die basisregeling te verhelpen, vereist de

betaling van een aanzienlijk recht en leidt niet tot publicatie van de criteria die bij de bepaling van de waarde van tweedehands voertuigen in aanmerking moeten worden genomen, hetgeen die procedure ondoeltreffend maakt.

Hogere voorziening ingesteld op 9 februari 2006 door Britannia Alloys & Chemicals Ltd. tegen het arrest 29 november 2005 in zaak T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-76/06)

(2006/C 108/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (vertegenwoordigers: S. Mobley, H. Bardell en M. Commons, Solicitors)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van rekwirante

- het arrest te vernietigen voorzover daarbij het door Britannia tegen de beschikking ingestelde beroep wordt verworpen;
- artikel 3 van de beschikking nietig te verklaren voorzover dit Britannia betreft;
- subsidiair aan punt ii: artikel 3 van de beschikking voorzover dit Britannia betreft, aldus te wijzigen dat de aan Britannia opgelegde geldboete nietig wordt verklaard dan wel aanzienlijk wordt verlaagd;
- subsidiair aan de punten ii en iii: de zaak terug te wijzen naar het Gerecht van eerste aanleg opdat dit laatste uitspraak doet overeenkomstig de door het Hof van Justitie vastgestelde rechtspunten;
- in elk geval de Commissie te verwijzen in de eigen kosten en die van Britannia met betrekking tot de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg en voor het Hof van Justitie.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat:

1. het Gerecht van eerste aanleg artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17/62/EEG (hierna: „verordening 17”) (1) heeft geschonden door te oordelen dat de Commissie bij de berekening van de maximumgrens van 10 % van de omzet van Britannia bedoeld in artikel 15, lid 2, terecht is uitgegaan van het op 30 juni 1996 eindigende boekjaar in plaats van het aan de vaststelling van de beschikking voorafgaande boekjaar.
2. het Gerecht van eerste aanleg het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden door
 - a. de door de Commissie toegepaste discriminatie tussen ondernemingen die in wezen in dezelfde situatie verkeren, te handhaven door het toepassen van de maximumgrens van 10 % van de omzet op, in het geval van Britannia, het laatste jaar van wat de Commissie een „normale economische activiteit” acht, en, in het geval van alle andere ondernemingen tot welke de beschikking was gericht, het aan de beschikking voorafgaande boekjaar, en
 - b. het handhaven van de beschikking van de Commissie die Britannia discrimineert met betrekking tot het jaar waarop de maximumgrens van 10 % van de omzet van toepassing is, in vergelijking met haar praktijk in andere, direct vergelijkbare zaken;
3. het Gerecht van eerste aanleg het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden door:
 - a. te handhaven het gebruik door de Commissie van een ander jaar dan het voorafgaande boekjaar bij de toepassing van de maximumgrens van artikel 15, lid 2, van verordening 17; er moet zekerheid bestaan over het maximumbedrag van de boete die kan worden opgelegd; en
 - b. artikel 15, lid 2, van verordening 17 aldus uit te leggen dat een boete wordt opgelegd die niet overeenkomt met de boete die vaststond toen de inbreuk werd begaan, waardoor fundamentele rechten van ondernemingen worden geschonden.

(1) EEG Raad; Verordening nr. 17: Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag, PB 13, van 21 februari 1962, blz. 204-211.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden op 10 februari 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) tegen 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV en 4. Wala Nederland NV

(Zaak C-84/06)

(2006/C 108/04)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport)

Verwerende partijen: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV en 4. Wala Nederland NV

Prejudiciële vragen

- 1) Noodzaakt Richtlijn 2001/83/EG (1) van het Europese Parlement en de Raad, van 6 november 2001, tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, de lidstaten ertoe antroposofische geneesmiddelen die niet tevens homeopatische geneesmiddelen zijn te onderwerpen aan de vergunningsvereisten als bedoeld in titel III, hoofdstuk 1, van de richtlijn?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, is dan het Nederlandse wettelijke voorschrift dat die antroposofische geneesmiddelen ontwerpt aan de bedoelde vergunningsvereisten, een door art. 30 EG-verdrag geoorloofde uitzondering op het verbod van art. 28 EG-verdrag?

(1) PB L 311, blz. 67.

Beroep ingesteld op 13 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-88/06)

(2006/C 108/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J. Enegren en I. Kaufmann-Bühler, gemachtigden)

Verweerder: Ierland

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 tot wijziging van richtlijn 89/655/EEG van de Raad betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (2e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 19 juli 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 195 van 19.7.2001, blz. 46.

Hogere voorziening ingesteld op 15 februari 2006 door Bausch & Lomb Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 november 2005 in zaak T-154/03, Biofarma SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Bausch & Lomb Inc. (vertegenwoordigers: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber en E. Kohner, solicitors)

Andere partijen in de procedure: 1. Biofarma SA; 2. Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van rekwirante

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- te gelasten dat de beslissing van de derde kamer van beroep van het BHIM van 5 februari 2003 uitwerking krijgt;
- het BHIM te gelasten, het aangevraagde merk op naam van rekwirante in te schrijven;
- de tegenpartij te verwijzen in de kosten van de procedure in hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante verzoekt het Hof, het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (hierna: „Gerecht”) te vernietigen op de volgende gronden:

Het Gerecht heeft in zijn arrest geoordeeld dat er bij het publiek gevaar van verwarring van de twee betrokken merken bestaat. Rekwirante stelt dat het Gerecht bij deze conclusie blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of procedurevoorschriften heeft geschonden. De punten waarop het Gerecht het recht heeft geschonden, zijn hierna samengevat.

Het Gerecht heeft ten onrechte niet behoorlijk of helemaal niet onderzocht of de waren waarvoor de conflicterende merken zijn ingeschreven of waarvoor inschrijving van deze merken is aangevraagd, soortgelijk zijn. Het Gerecht heeft in de rechtsoverwegingen van zijn arrest blijkt gegeven van onjuiste rechtsopvattingen.

Het Gerecht had moeten onderzoeken of de waren waarvoor inschrijving is aangevraagd, en de waren waarvoor het gebruik van het conflicterende merk is bewezen, soortgelijk zijn. Indien het Gerecht dit had gedaan, zou het hebben moeten concluderen dat deze waren niet soortgelijk zijn, en dat er derhalve geen reden was om artikel 8, lid 1, sub b, toe te passen. Subsidiair had het Gerecht moeten concluderen dat hooguit de aard van de waren op het eerste gezicht soortgelijk is, en dat deze geringe soortgelijkheid bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient te worden gecompenseerd door een bijzonder grote mate van overeenstemming van de conflicterende merken, waarbij de redenen waarom het relevante publiek kan aannemen dat ze van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, moeten worden aangegeven (hetgeen niet is gebeurd).

Het Gerecht heeft artikel 8, lid 1, sub b, onjuist toegepast bij de beoordeling van de relatieve overeenstemming van de conflicterende merken. Het heeft zijn globale beoordeling niet gebaseerd op de totaalindruk die de merken visueel of auditief oproepen bij de gemiddelde consument, doch op een minutieuze ontleding van de kenmerken die de woorden waaruit de respectieve merken bestaan, in de taal en met name in de spreektaal hebben.

Bij de beoordeling van de overeenstemming had het Gerecht de merken in hun geheel moeten beschouwen, en daarbij moeten onderzoeken welke visuele en inzonderheid welke fonetische indruk de conflicterende merken in hun geheel nalaten bij de gemiddelde consument. Bovendien heeft het Gerecht er geen rekening mee gehouden dat aangaande de betrokken waren vaststaat dat het relevante publiek normaliter vrij veel aandacht besteedt aan het uitkiezen en gebruiken ervan. Indien het Gerecht de juiste benaderingswijze had gevolgd, zou het tot de conclusie zijn gekomen dat de twee merken zowel fonetisch als visueel verschillen.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het relevante publiek niet te omschrijven en heeft artikel 8, lid 1, sub b, onjuist toegepast door vast te stellen dat patiënten deel uitmaken van het relevante publiek. Het Gerecht had juridisch correct moeten concluderen dat het relevante publiek bestaat uit beoefenaars van de medische beroepen.

Het Gerecht is bij zijn beoordeling van de soortgelijkheid van de waren en van de overeenstemming van de merken routinematig te werk gegaan. Het heeft de vastgestelde soortgelijkheid en overeenstemming niet tegen elkaar afgewogen en niet onderzocht of daardoor verwarringsgevaar kon ontstaan. Het heeft daarentegen verondersteld dat dit het geval was. Daarop heeft het Gerecht geoordeeld dat de verschillen tussen de betrokken merken en waren dat verwarringsgevaar niet wegnemen, zonder dit oordeel te motiveren. Bijgevolg heeft het Gerecht bij de toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of procedurevoorschriften, inzonderheid artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering, geschonden door zijn beslissing niet te motiveren.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de mate waarin de gemiddelde consument aandacht besteedt aan de betrokken waren, en door niet te onderzoeken of het verwarringsgevaar hierdoor afneemt. Het Gerecht had rekening moeten houden met het feit dat de gemiddelde consument bijzonder aandachtig is wanneer hij zijn keuze uit de betrokken waren voorbereidt en maakt, en met de gevolgen die deze omstandigheid voor het bestaan van verwarringsgevaar heeft. Bijgevolg heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, sub b, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, onjuist toegepast.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris op 22 februari 2006 — Philippe Derouin tegen Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Zaak C-103/06)

(2006/C 108/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Philippe Derouin

Verweerster: Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris — région parisienne (Urssaf)

Prejudiciële vraag

Dient verordening nr. 1408/71 van 14 juni 1971⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat een verdrag als het Frans-Britse belastingverdrag van 22 mei 1968 bepaalt dat in het Verenigd Koninkrijk verworven inkomsten van in Frankrijk woonachtige werknemers die aldaar zijn aangesloten bij het stelsel van sociale zekerheid, zijn uitgesloten van de heffingsgrondslag voor de algemene sociale bijdrage (CSG) en de bijdrage ter vereffening van de sociale schuld (CRDS) die in Frankrijk worden geïnd?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkende en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149 blz. 2).

Beroep ingesteld op 23 februari 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-109/06)

(2006/C 108/08)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: W. Mölls, gemachtigde)

Verweerster: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 31 december 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 283, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Kammergericht Berlin op 21 februari 2006 n de kadastrale procedure — Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, Belanghebbenden: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Kamal Rafehi, en 3. Ageel A. Al Ageel

(Zaak C-117/06)

(2006/C 108/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Kammergericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus

Belanghebbenden: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Kamal Rafehi, en 3. Ageel A. Al-Ageel

Prejudiciële vragen

1. Verbieden artikel 2, lid 3, en artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van 27 mei 2002 ⁽¹⁾ de ter uitvoering van een koopovereenkomst gerealiseerde overdracht van de eigendom (Übereignung) van een perceel aan een in bijlage I bij voormelde verordening genoemde natuurlijke persoon?
2. Zo ja: verbiedt verordening (EG) nr. 881/2002 de voor de overgang van de eigendom van het perceel noodzakelijke overschrijving in het kadaster ook wanneer de hieraan ten gronde liggende koopovereenkomst is gesloten vóór de bekendmaking van de beperking van de beschikkingsbevoegdheid in het Publicatieblad van de EG en de eigendoms-overdracht bindend is verklaard, en de koopprijs die krachtens de overeenkomst door de in bijlage I bij de verordening genoemde natuurlijke persoon als koper moet worden betaald, vóór dit tijdstip
 - a) op een derdenrekening bij de notaris in bewaring is gegeven, of
 - b) aan de verkoper is betaald?

⁽¹⁾ PB L 139, blz. 9.

Hogere voorziening ingesteld op 27 februari 2006 door Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) en Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 14 december 2005 in zaak T-69/00, Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) en Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies, Inc (FIAMM Technologies) tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-120/06 P)

(2006/C 108/10)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) en Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) (vertegenwoordigers: I. Van Bael, F. Di Gianni en A. Cevese, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

Andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie

Conclusies van rekwirantes

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 december 2005 te vernietigen;
- vast te stellen dat de zaak in staat van wijzen is en uitspraak te doen over de grond van de zaak, en daarbij vast te stellen dat rekwirantes recht hebben op vergoeding van de schade waarvoor de Raad en de Commissie wegens rechtmatige of onrechtmatige daad aansprakelijk zijn;
- in ieder geval, de Raad en de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure in eerste aanleg;
- subsidiair, rekwirantes een passende vergoeding toe te kennen wegens de onredelijk lange duur van de procedure voor het Gerecht;
- de andere maatregelen vast te stellen die billijkheidshalve noodzakelijk zijn.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes betogen dat het bestreden arrest onregelmatig is wegens het volledig ontbreken van motivering betreffende een van hun belangrijkste argumenten, namelijk dat zij, in de specifieke feitelijke omstandigheden van de zaak, in het kader van een schadevordering het recht hebben om ten bewijze van de onrechtmatigheid van de gedraging van de Gemeenschap de beslissing van de Beroepsinstantie van de Wereldhandelsorganisatie aan te voeren.

Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2006 door Giorgio Fedon & Figli SpA en Fedon America Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 14 december 2005 in zaak T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA en Fedon America Inc. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie

(Zaak C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Giorgio Fedon & Figli SpA en Fedon America Inc (vertegenwoordigers: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni en R. Antonini, advocaten)

Conclusies van rekwirantes

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 december 2005 te vernietigen;
- voorzover het dossier het mogelijk maakt, de zaak zelf af te doen en vast te stellen dat rekwirantes recht hebben op schadevergoeding uit hoofde van de aansprakelijkheid van verweerders voor onrechtmatige en rechtmatige handelingen;
- in elk geval, verweerders te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure alsmede in die van de procedure in eerste aanleg;
- subsidiair, rekwirantes een billijke vergoeding toe te kennen voor de onredelijk lange duur van de procedure voor het Gerecht;
- alle andere door de billijkheid geëiste maatregelen en regelingen te treffen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes betogen dat het bestreden arrest nietig is wegens het ontbreken van elke motivering betreffende een van de belangrijkste argumenten en dat zij dus in de specifieke feitelijke omstandigheden van het onderhavige geval de beslissing van de Beroepsinstantie van de Wereldhandelsorganisatie kunnen aanvoeren om in het kader van het beroep tot schadevergoeding de onrechtmatigheid van de handelwijze van de Gemeenschap aan te tonen.

Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2006 door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 2005 in zaak T-33/01, Infront WM AG (voorheen Kirchmedia WM AG) tegen Commissie van de EG

(Zaak C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Banks en M. Huttunen, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Franse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Conclusies van rekwirante

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 2005 in zaak T-33/01, Infront WM AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, te vernietigen,
- de zaak definitief af te doen door het beroep van verzoekster in zaak T-33/01 niet-ontvankelijk te verklaren;
- verzoekster in zaak T-33/01 te verwijzen in de kosten die de Commissie in die procedure en in hogere voorziening zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening betreft het rechtstreeks en individueel geraakt worden in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG. Volgens de Commissie heeft het Gerecht van eerste aanleg (hierna: „Gerecht”) in het bestreden arrest deze begrippen onjuist uitgelegd en toegepast. Daarbij heeft het inbreuk gemaakt op het institutionele evenwicht dat tot uiting komt in de regels betreffende de toegang tot de gemeenschapsrechter om de geldigheid van een gemeenschapshandeling te betwisten. Het Gerecht heeft geoordeeld dat een onderneming waarvan hoogstens kan worden aangenomen dat zij indirecte economische schade heeft geleden door een beschikking van de Commissie en die zelfs niet heeft aangetoond dat dergelijke schade waarschijnlijk is, door deze beschikking rechtstreeks en individueel wordt geraakt. Het Gerecht heeft aanvaard dat omstandigheden waarmee vele andere marktdeelnemers in gevallen als die van verzoekster worden geconfronteerd, de betrokkene individueel raken.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Dioikitiko Protodikeio Tripoleon (Griekenland) op 3 maart 2006 — Carrefour — Marinopoulos AE tegen Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis

(Zaak C-126/06)

(2006/C 108/13)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Dioikitiko Protodikeio (administratieve rechtbank van eerste aanleg) te Tripolis

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Carrefour — Marinopoulos AE

Verweerster: Nomarchiaki Aftodioikisi (provinciaal bestuur) van Tripolis

Prejudiciële vragen

- a) Vormt het — in de motieven van de verwijzingsbeschikking vermelde — vereiste van een voorafgaande toestemming voor het in de handel brengen van „bake-off” producten een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking in de zin van artikel 28 EG?
- b) Zo ja, beoogt het vereiste van een voorafgaande toestemming voor het verrichten van bakkerijactiviteiten enkel een kwalitatief doel, in die zin dat het enkel een kwalitatief onderscheid maakt, wat de kenmerken van het in de handel gebrachte brood (geur, smaak, kleur en uitzicht van de korst) en de voedingswaarde ervan betreft (arrest van het Hof van 5 november 2002 in de zaak Commissie/Duitsland C-325/00), of heeft het tot doel de consument en de volksgezondheid te beschermen tegen een eventuele aantasting van de kwaliteit (arrest 3852/2002 van de Griekse Raad van State)?
- c) Bestaat er, gegeven het feit dat de betrokken beperking zonder onderscheid zowel op nationale als op communautaire „bake-off” producten wordt toegepast, een band met het gemeenschapsrecht, en kan die beperking de intracommunautaire handel in de betrokken producten al dan niet rechtstreeks, daadwerkelijk of potentieel belemmeren?

Beroep ingesteld op 15 juli 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-127/06)

(2006/C 108/14)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: A. Aresu, gemachtigde)

Verweerder: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en tot wijziging van de richtlijnen 90/619/EEG, 97/7/EG en 98/27/EG van de Raad⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 21, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2002/65/EG in nationaal recht is op 9 oktober 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 271, blz. 16.

Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-128/06)

(2006/C 108/15)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Maidani en G. Braun, gemachtigden)

Verweerder: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/124/EG van de Commissie van 22 december 2003 tot uitvoering van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de definitie en openbaarmaking van voorwetenschap en de definitie van marktmanipulatie betreft⁽¹⁾ althans door deze bepalingen niet aan de

Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2003/124/EG in nationaal recht is op 12 oktober 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 339, blz. 70.

Hogere voorziening ingesteld op 4 maart 2006 door Autosalone Ispra Snc tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, 30 november 2005 in zaak T-250/02, Autosalone Ispra Snc tegen Europese Gemeenschap voor Atoomenergie

(Zaak C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Autosalone Ispra Snc (vertegenwoordiger: B. Casu, avvocato)

Andere partij in de procedure: Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, vertegenwoordigd door de Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. de March, gemachtigde, en A. dal Ferro, avvocato)

Conclusies van rekwirante

- ontvankelijkverklaring van de onderhavige hogere voorziening;
- vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen in zaak T-250/02;
- terugverwijzing van zaak T-250/02 naar het Gerecht voor het gelasten — ook ambtshalve — van passende maatregelen van instructie, zoals een deskundigenonderzoek of een inspectie ter plaatse, dan wel een getuigenverhoor, en voor een nieuwe uitspraak waarbij de in eerste aanleg door rekwirante geformuleerde conclusies worden toegewezen;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van het geding, met inbegrip van die van de procedure in eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het arrest van het Gerecht nietig is wegens:

onjuiste juridische kwalificatie van de feiten wegens verkeerde voorstelling en verkeerde uitlegging van de bewijselementen;

schending van de communautaire procesregels inzake bewijsvoering.

Hogere voorziening ingesteld op 27 februari 2006 door Castellblanch, SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 december 2005 in zaak T-29/04, Castellblanch, SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Champagne Louis Roederer, SA

(Zaak C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Proceestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Castellblanch, SA (vertegenwoordigers: F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Champagne Louis Roederer, SA

Conclusies van rekwirante

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- te vernietigen, het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 december 2005 in zaak T-29/04, Castellblanch, SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) voorzover daarbij is geoordeeld dat de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 november 2003 (zaak R 0037/2002-2⁽¹⁾) geen inbreuk maakt op artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94⁽²⁾ van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, en de zaak definitief af te doen door;
- te vernietigen, de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 november 2003 (zaak R 0037/2000-2) voorzover daarbij het beroep van Castellblanch SA is verworpen, oppositie nr. B 15703 is toegewezen voor alle waren waaromtrent de oppositie was ingesteld, en gemeenschapsmerkaanvraag nr. 55962 is afgewezen voor deze waren;

- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg is in strijd met het gemeenschapsrecht doordat het Gerecht van eerste aanleg rekening heeft gehouden met twee documenten die voor het eerst voor hem zijn overgelegd, terwijl het Gerecht van eerste aanleg deze documenten niet-ontvankelijk had moeten verklaren.

Rekwirante stelt tegen het bestreden arrest geen hogere voorziening in met betrekking tot het eerste middel dat zij voor het Gerecht van eerste aanleg had aangevoerd ter ondersteuning van haar beroep tot vernietiging, voorzover het Gerecht heeft geoordeeld dat de houder van het oudere merk het gebruik van het oudere merk op het betrokken grondgebied genoegzaam had bewezen. Rekwirante komt evenwel op tegen het feit dat het Gerecht bij de vergelijking van de tekens is voorbijgegaan aan de aard van het gebruik dat van het oudere merk is gemaakt, en met name aan de invloed van dat gebruik op het onderscheidend vermogen van het oudere merk.

Wat de vergelijking van de waren en de beoordeling van het verwarringsgevaar betreft, is het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in strijd met verschillende bepalingen van het gemeenschapsrecht ter zake van rekwirantes argument dat het gebruik van het oudere merk alleen voor „Champagne” was bewezen, en niet voor alle waren waarvoor het oudere merk is ingeschreven. Bovendien is rekwirante van mening dat het Gerecht van eerste aanleg bij de vergelijking van „Champagne” en „Cava” ter fine van de beoordeling van het verwarringsgevaar een tegenstrijdige redenering heeft gevolgd door enerzijds te oordelen dat de consument over het algemeen bijzonder geïnteresseerd is in de herkomst van de wijn, en anderzijds dat „Champagne” en „Cava” niettemin overeenstemmen. Bijgevolg heeft het Gerecht van eerste aanleg in de onderhavige zaak het verwarringsgevaar onjuist beoordeeld.

Bij de beoordeling van het verwarringsgevaar heeft het Gerecht van eerste aanleg ten onrechte geen rekening gehouden met de invloed van de wijze waarop van het oudere merk gebruik is gemaakt. Bovendien heeft het bij de beoordeling of de conflicterende merken overeenstemmen, het respectieve belang van de delen van rekwirantes merk die herinneringen opwekken en de delen die dat niet doen, onjuist ingeschat. Bijgevolg heeft het Gerecht van eerste aanleg in de onderhavige zaak het verwarringsgevaar onjuist beoordeeld.

⁽¹⁾ PB L 139, blz. 25-27.

⁽²⁾ PB 1994, L 11, blz. 1-36.

Beroep ingesteld op 7 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-132/06)

(2006/C 108/18)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen
(vertegenwoordigers: E. Traversa en M. Afonso)

Verweerster: Italiaanse Republiek

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door uitdrukkelijk en algemeen in de artikelen 8 en 9 van wet nr. 289 van 27 december 2002 (financiële wet 2003) te bepalen dat wordt afgezien van de vaststelling van de belastbare handelingen die in de loop van een reeks van belastingjaren zijn verricht, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2 en 22 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977⁽¹⁾, juncto artikel 10 EG;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie herinnert aan het bestaan van een tweeledige verplichting die de gemeenschapswetgever aan de lidstaten heeft opgelegd, namelijk niet alleen om wetgevende handelingen van nationaal recht vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan de Zesde richtlijn maar ook alle administratieve maatregelen te treffen die nodig zijn om de naleving van de uit die Zesde richtlijn voortvloeiende verplichtingen door de BTW-plichtigen te waarborgen, allereerst de verplichting tot betaling van de belasting die verschuldigd is ter zake van de in de loop van een bepaalde periode verrichte belastbare handelingen. De door de gemeenschapswetgever voorgeschreven harmonisatie van de BTW zou zinloos zijn en ook geen enkel praktisch nut hebben indien de nationale belastingdiensten niet verplicht waren om een doeltreffende verificatie en controle te verrichten om „de gelijkheid van de belastingheffing in alle lidstaten” te waarborgen, zoals in de veertiende overweging van de considerans van de Zesde richtlijn wordt gepreciseerd.

de bij de artikelen 8 en 9 van wet nr. 289/2002 ingevoerde bepalingen gaan ruimschoots verder dan de administratieve beoordelingsmarge die de gemeenschapswetgever aan de lidstaten heeft toegekend. In plaats van die beoordelingsmarge te gebruiken om effectievere belastingcontroles tot stand te brengen, heeft de Italiaanse Staat met voornoemde wet algemeen, zonder onderscheid en preventief echt afgezien van iedere vorm van controle en verificatie op het gebied van de BTW, en heeft hij daardoor rechtstreeks inbreuk gemaakt op artikel 22 van de Zesde richtlijn en dus op de algemene verplichting van artikel 2 om alle belastbare handelingen aan BTW te onderwerpen. De Italiaanse wetgever heeft aan alle BTW-plichtigen die onder zijn belastingbevoegdheid vallen, de mogelijkheid geboden om voor een reeks van belastingperioden eventuele fiscale controles volledig uit te sluiten. De belastingplichtige kan een dergelijk aanzienlijk voordeel verkrijgen door betaling van een forfaitair bedrag dat niets van doen heeft met de BTW die had moeten worden betaald over de prijs van de leveringen van goederen en diensten die door de belastingplichtige in de betrokken belastingperiode zijn verricht.

Deze radicale ontkoppeling tussen de belastingsschuld die volgens de gewone BTW-regels wordt berekend en het te betalen bedrag om in aanmerking te komen voor de „condonno tombale” (algehele kwijtschelding), komt bijzonder duidelijk naar voren in het geval waarin de belastingplichtige helemaal geen belastingaangifte heeft ingediend. De belastingplichtige kan zijn situatie voor elk belastingjaar regulariseren door 1 500 EUR voor een natuurlijk persoon en 3 000 EUR voor een vennootschap te betalen. Een soortgelijk ontbreken van elke band met de belastinggrondslag van de verrichte (en niet aangegeven) handelingen kenmerkt ook de wijze van „algehele” kwijtschelding die met de indiening van een aanvullende aangifte tot stand komt. Het bedrag dat verschuldigd is door de belastingplichtige die van de kwijtschelding gebruik wenst te maken, wordt namelijk berekend volgens een percentage (2 %) dat moet worden toegepast op de BTW die verschuldigd zou zijn bij de leveringen van goederen en diensten die in elk belastingjaar zijn verricht (of op de BTW over aankopen die in dezelfde belastingperiode ten onrechte is afgetrokken).

Die preventieve en algemene afstand van elke vorm van verificatie kan ertoe leiden dat de goede werking van het gemeenschappelijk BTW-stelsel ernstig wordt verstoord. In het bijzonder het beginsel van belastingneutraliteit, dat zich ertegen verzet dat marktdeelnemers die dezelfde handelingen verrichten, vanuit het oogpunt van de BTW-heffing verschillend worden behandeld. Elke uitzondering op de regel van de doeltreffende heffing en toepassing van de BTW betekent namelijk een ernstig nadeel voor de ondernemingen zowel uit Italië als uit andere lidstaten die onderworpen zijn aan het gewone stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, en een ernstige inbreuk op het beginsel van een „gezonde mededinging” op de gemeenschappelijke markt, dat in de vierde overweging van de Zesde richtlijn is geformuleerd.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Beroep ingesteld op 8 maart 2006 — Europees Parlement tegen Raad

(Zaak C-133/06)

(2006/C 108/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Europees Parlement (vertegenwoordigers: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola en A Auersperger Matic, gemachtigden)

Verweerder: Raad van de Europese Unie

Conclusies van verzoeker

- krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren de leden 1 en 2 van artikel 29 en lid 3 van artikel 36 van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus⁽¹⁾;
- subsidiair, richtlijn 2005/85/EG in haar geheel nietig te verklaren;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert het Europees Parlement vier middelen aan: schending van het EG-Verdrag, onbevoegdheid van de Raad om de betrokken bepalingen vast te stellen, schending van een wezenlijk vormvoorschrift, meer bepaald het ontbreken van motivering van de bestreden bepalingen, en niet-nakoming van de verplichting tot loyale samenwerking.

Door zich in de raadplegingsprocedure de vaststelling en wijziging voor te behouden van de minimale gemeenschappelijke lijst van landen die als veilige landen van herkomst worden beschouwd, en van de lijst van Europese veilige derde landen, heeft de Raad artikel 67, lid 5, eerste streepje, EG geschonden, dat bepaalt dat wordt overgegaan tot de medebeslissingsprocedure nadat de wetgeving is vastgesteld waarin de gemeenschappelijke regels en de voornaamste beginselen ter zake van asiel- en vluchtelingenbeleid worden bepaald. De Raad is niet bevoegd om in een handeling van afgeleid recht een rechtsgrondslag te creëren voor de vaststelling van latere handelingen van afgeleid recht, voorzover deze geen uitvoeringsmaatregelen vormen.

Bovendien heeft de Raad dit in de artikelen 29, leden 1 en 2, en 36, lid 3, van richtlijn 2005/85/EG neergelegde voorbehoud van wetgeving juridisch ontoereikend gemotiveerd, hetgeen schending van een wezenlijk vormvoorschrift oplevert. Ten slotte is de Raad de in artikel 10 EG neergelegde verplichting

tot loyale samenwerking met het Europees Parlement niet nagekomen, voorzover de bestreden bepalingen voorbijgaan aan de rol van medewetgever die het Europees Parlement door het EG-Verdrag is toegewezen, ondanks de tijdens de raadplegingsprocedure betreffende de betrokken richtlijn vastgestelde wetgevingsresolutie van 27 september 2005 waarmee het Parlement de Raad op dit punt heeft geattendeerd.

⁽¹⁾ PB L 326, blz. 13.

Beroep ingesteld op 8 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-134/06)

(2006/C 108/20)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Zavvos en H. Støvlbaek)

Verweerder: Helleense Republiek

Conclusies van verzoekster

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het beroep van dierenarts vast te stellen, die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2001 tot wijziging van de richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG van de Raad betreffende het algemeen stelsel van erkenning van beroepskwalificaties en de richtlijnen 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG en 93/16/EEG van de Raad betreffende de beroepen van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger (verpleegkundige), beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, architect, apotheker en arts⁽¹⁾, of in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 16 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In casu bepaalt artikel 16, lid 1, van richtlijn 2001/19/EG, dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen moeten vaststellen om uiterlijk op 1 januari 2003 aan deze richtlijn te voldoen, en dat zij de Commissie hiervan onverwijld in kennis moeten stellen.

De Commissie stelt vast, dat Griekenland met betrekking tot het beroep van dierenarts nog niet de nodige maatregelen heeft getroffen.

(¹) PB L 206 van 31.7.2001, blz. 1

Hogere voorziening ingesteld op 10 maart 2006 door Roderich Weißenfels tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 januari 2006 in zaak T-33/04, Weißenfels tegen Europees Parlement

(Zaak C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: R. Weißenfels (vertegenwoordiger: G. Maximini, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies van rekwirant

1. vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 25 januari 2006 in zaak T-33/04 (Weißenfels/Europees Parlement) (¹), betekend op 31 januari 2006;
2. nietigverklaring van het besluit van geïntimeerde van 26 juni 2003 waarbij op de dubbele kindertoelage van rekwirant als bedoeld in artikel 67, lid 3, van het Statuut een ten gunste van zijn zoon Frederik uit andere bron betaalde bijzondere uitkering voor zwaargehandicapten in mindering is gebracht;
3. nietigverklaring van de stilzwijgende afwijzing van geïntimeerde om rekwirant overeenkomstig zijn verzoek van 4 juni 2003 de in het verleden ten onrechte ingehouden dubbele kindertoelage toe te kennen;

4. nietigverklaring van het besluit van geïntimeerde van 28 april 2004 waarbij de aan zijn zoon Frederik van rekwirant uit andere bron toegekende bijzondere uitkering voor zwaargehandicapten wordt aangemerkt als „soortgelijke toelage” in de zin van artikel 67, lid 2, van het Statuut als de aan rekwirant toegekende dubbele kindertoelage;
5. veroordeling van geïntimeerde om aan rekwirant de schade (subsidiar: ter hoogte van de wettelijke rentevoet) te vergoeden die is ontstaan doordat sinds 1 december 1998 ten onrechte gedeelten van zijn bezoldiging zijn ingehouden in de vorm van de dubbele kindertoelage;
6. verwijzing van geïntimeerde in de kosten van de procedure in beide instanties alsmede in de noodzakelijke kosten van rekwirant.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert in zijn hogere voorziening aan dat het Gerecht van eerste aanleg procedurefouten heeft gemaakt, omdat het in het bestreden arrest de vorderingen van rekwirant onjuist heeft beoordeeld en zijn vordering op onrechtmatige wijze heeft beperkt. De vaststelling van het Gerecht dat enkel in repliek een schadevordering is geformuleerd is onjuist aangezien de desbetreffende oorspronkelijke vordering in het verzoekschrift op basis van de inhoud ervan als een schadevordering moet worden aangemerkt.

Het Gerecht heeft de gelijksoortigheid van de beide toelagen in kwestie — als voorwaarde voor toepassing van artikel 67, lid 2, van het Statuut — formeel niet getoetst en inhoudelijk verkeerd opgevat. Formeel kan er geen sprake zijn van „soortgelijke toelagen”, aangezien de Luxemburgse bijzondere uitkering geenszins aan een werkzaamheid in loondienst is gekoppeld. Inhoudelijk moet de afwijking in samenhang met het doel van de beide toelagen worden beschouwd: terwijl op de toelage bedoeld in artikel 67, lid 3, van het Statuut enkel aanspraak kan worden gemaakt door rekwirant zelf — ongeacht zijn woonplaats — om zijn lasten te verlichten, heeft alleen de rechthebbende — dat wil zeggen de zoon van rekwirant — zolang hij in Luxemburg woont, voor zijn verzorging recht op de op zich staande Luxemburgse bijzondere uitkering.

Toepassing van artikel 67, lid 2, van het Statuut is dus uitgesloten, nu er formeel noch inhoudelijk sprake is van een soortgelijke toelage uit andere bron in de zin van het desbetreffende gemeenschapsrecht. De tegengestelde opvatting vormt derhalve schending het gemeenschapsrecht.

(¹) PB C 74, blz. 18.

Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-139/06)

(2006/C 108/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en D. Lawunmi, gemachtigden)

Verweerder: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijnen 2002/96/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) en richtlijn 2003/108/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 december 2003 tot wijziging van richtlijn 2002/96/EG ⁽²⁾ althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 13 augustus 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 37 van 13.2.2003, blz. 24-39.

⁽²⁾ PB L 345, van 13.12.2003, blz. 106-107.

Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Tsjechische Republiek

(Zaak C-140/06)

(2006/C 108/23)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Walkerová en A. Alcover San Pedro, gemachtigden)

Verweerder: Tsjechische Republiek

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat de Tsjechische Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 14, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Tsjechische Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 18 juli 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 189, blz. 12.

Beroep ingesteld op 20 maart 2006 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-151/06)

(2006/C 108/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Maidani, gemachtigde)

Verweerder: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies van verzoekster

— vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/125/EG van de Commissie van 22 december 2003 tot uitvoering van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de juiste voorstelling van beleggingsaanbevelingen en de bekendmaking van belangenconflicten betreft ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2003/125/EG in nationaal recht is op 12 oktober 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 339, blz. 73.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — BASF tegen Commissie(Zaak T-15/02) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen in sector vitamineproducten — Rechten van verdediging — Richtsnoeren voor berekening van geldboete — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboeten — Afschrikkende werking — Verzwarende omstandigheden — Rol van leider of aanstichter — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beroepsgeheim en beginsel van behoorlijk bestuur”)

(2006/C 108/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: BASF AG (Ludwigshafen, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Levy, J. Temple-Lang, solicitors, R. O’ Donoghue, barrister, en C. Feddersen, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Wainwright en L. Pignataro-Nolin, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Verzoek tot nietigverklaring of tot vermindering van de geldboeten die verzoekster zijn opgelegd bij artikel 3, sub b, van beschikking 2003/2/EG van de Commissie van 21 november 2001 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/E-1/37.512 — Vitaminen) (PB 2003, L 6, blz. 1)

Dictum van het arrest

1) *Het bedrag van de geldboeten die aan verzoekster voor de inbreuken met betrekking tot de vitamines C en D 3, betacaroteen en carotenoïden zijn opgelegd bij artikel 3, sub b, van beschikking 2003/2/EG van de Commissie van 21 november 2001 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/E-1/37.512 — Vitaminen), wordt vastgesteld als volgt:*

- *inbreuk met betrekking tot vitamine C: 10,875 miljoen EUR;*
- *inbreuk met betrekking tot vitamine D 3: 5,6 miljoen EUR;*
- *inbreuk met betrekking tot betacaroteen: 16 miljoen EUR;*
- *inbreuk met betrekking tot carotenoïden: 15,5 miljoen EUR.*

2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*

3) *Verzoekster zal viervijfde van haar eigen kosten en viervijfde van de kosten van de Commissie dragen, en deze laatste zal eenvijfde van haar eigen kosten en eenvijfde van de kosten van verzoekster dragen.*

⁽¹⁾ PB C 109 van 4.5.2002.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Daiichi Pharmaceutical tegen Commissie(Zaak T-26/02) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Mededingingsregelingen in sector vitamineproducten — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Vaststelling van uitgangsbetrag van geldboete — Verzachtende omstandigheden — Mededeling inzake medewerking”)

(2006/C 108/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (Tokyo, Japan) (vertegenwoordigers: J. Buhart en P.-M. Louis, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Wainwright en L. Pignataro-Nolin, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Verzoek tot nietigverklaring of tot vermindering van de geldboete die aan verzoekster is opgelegd bij artikel 3, sub f, van beschikking 2003/2/EG van de Commissie van 21 november 2001 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/E-1/37.512 — Vitaminen) (PB 2003, L 6, blz. 1)

Dictum van het arrest

1) *Het bedrag van de geldboete die aan verzoekster is opgelegd bij artikel 3, sub f, van beschikking 2003/2/EG van de Commissie van 21 november 2001 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/E-1/37.512 — Vitaminen), wordt verminderd tot 18 000 000 EUR.*

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Verzoekster zal viervijfde van haar eigen kosten en viervijfde van de kosten van de Commissie dragen, en deze laatste zal eenvijfde van haar eigen kosten en eenvijfde van de kosten van verzoekster dragen.

(¹) PB C 97 van 20.4.2002.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 maart 2006 — Telefon & Buch tegen BHIM

(Zaak T-322/03) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Ontvankelijkheid van beroep — Toeval — Vordering tot nietigverklaring — Artikel 51, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Woordmerk WEISSE SEITEN — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b tot en met d, van verordening nr. 40/94”)

(2006/C 108/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekster: Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH (Salzburg, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: H. Zeiner en M. Baldares del Barco, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Herold Business Data GmbH & Co. KG (Mödling, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum en U. Reese, advocaten)

Voorwerp van de zaak

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 19 juni 2003 (gevoegde zaken R 580/2001-1 en R 592/2001-1) inzake een procedure tot nietigverklaring tussen Herold Business Data AG en Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten, behalve die welke interveniënte zijn opgekomen.
- 3) Interveniente zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 6 van 8.1.2005.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Herbillon tegen Commissie

(Zaak T-411/03) (¹)

(„Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)

(2006/C 108/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Georges Herbillon (Arlon, België) (vertegenwoordigers: N. Lhoëst en É. De Schietere de Lophem, advocaten)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Berscheid en C. Berardis-Kayser, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Eenzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang A7, salaristrap 3, en anderzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 29 juli 2003 houdende afwijzing van verzoekers klacht.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 35 van 7.2.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Valero Jordana tegen Commissie

(Zaak T-429/03) ⁽¹⁾

(„Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)

(2006/C 108/29)

Procestaal:Frans

Partijen

Verzoeker: Gregorio Valero Jordana (Ukkel, België) (vertegenwoordigers: N. Lhoëst en É. De Schietere de Lophem, advocaten)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: V. Joris en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan door D. Waelbroeck, advocaat)

Voorwerp van de zaak

Primair, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 19 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang A7, salaristrap 3, en nietigverklaring, voorzover nodig, van het besluit van de Commissie van 9 september 2003 houdende afwijzing van verzoekers klacht alsmede, subsidiair, overlegging van bepaalde stukken.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 6.3.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Leite Mateus tegen Commissie

(Zaak T-10/04) ⁽¹⁾

(„Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)

(2006/C 108/30)

Procestaal:Frans

Partijen

Verzoeker: Carlos Alberto Leite Mateus (Zaventem, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J. Currall en V. Joris, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang B3 met ingang van 1 maart 1988.

Dictum van het arrest

- 1) Het besluit van de Commissie van 20 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang B3 met ingang van 1 maart 1988, wordt nietig verklaard.
- 2) De Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 59 van 6.3.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Verborgh tegen Commissie

(Zaak T-26/04) ⁽¹⁾

(„Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)

(2006/C 108/31)

Procestaal:Frans

Partijen

Verzoeker: Jacques Verborgh (Aalter, België) (vertegenwoordigers: N. Lhoëst en É. De Schietere de Lophem, advocaten)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: V. Joris en S. Pilette, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Primair, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang A7, salaristrap 3, en nietigverklaring, voorzover nodig, van het besluit van de Commissie van 9 oktober 2003 houdende afwijzing van verzoekers klacht alsmede, subsidiair, overlegging van bepaalde stukken.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 71 van 20.3.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Eurodrive tegen BHIM

(Zaak T-31/04) (¹)

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving van beeldmerk euroMASTER als gemeenschapsmerk — Oudere nationale woordmerken EUROMASTER — Ontbreken van soortgelijkheid van waren en diensten — Gedeeltelijke afwijzing van oppositie — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2006/C 108/32)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekster: Eurodrive Services and Distribution NV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: E. Chávarri en A. Pérez-Gómez, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: I. de Medrano Caballero, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Jesús Gómez Frías (Madrid, Spanje)

Voorwerp van de zaak

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 12 november 2003 (zaken R 419/2001-1 en R 530/2001-1) betreffende een oppositieprocedure tussen Jesús Gómez Frías en Eurodrive Services and Distribution NV

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 190 van 24.7.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia tegen BHIM

(Zaak T-35/04) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder woordmerk FERRERO — Gemeenschapsmerkaanvraag voor beeldmerk dat woardelement „FERRÓ” bevat — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2006/C 108/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Pikermi, Griekenland) (vertegenwoordiger: C. Chrissanthis, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Novais Gonçalves, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Ferrero OHG mbH (Stadtallendorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Schaeffer, advocaat)

Voorwerp van de zaak

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 1 december 2003 (zaak R 460/2002-1) inzake een oppositieprocedure tussen Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE en Ferrero OHG mbH

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).
- 3) Interveniente zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 94 van 17.4.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Kimman tegen Commissie

(Zaak T-44/04) ⁽¹⁾

(„Ambtenaren — Aanstelling — Herziening van indeling in rang — Artikel 31, lid 2, Statuut”)

(2006/C 108/34)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Eugène Kimman (Overijse, België) (vertegenwoordigers: N. Lhoëst en É. De Schietere de Lophem, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: V. Joris en A. Bouquet, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 december 2002 houdende definitieve indeling van verzoeker in de rang B5 en, voorzover nodig, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 1 oktober 2003 houdende afwijzing van verzoekers klacht.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.4.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Develey tegen BHIM

(Zaak T-129/04) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Driedimensionaal merk — Vorm van plastic fles — Weigering van inschrijving — Absolute weigeringsgrond — Ontbreken van onderscheidend vermogen — Ouder nationaal merk — Verdrag van Parijs — TRIPs-Overeenkomst — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94”)

(2006/C 108/35)

Proceestaal: Duits

Partijen

Verzoekster: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Kunz-Hallstein en H. Kunz-Hallstein, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Voorwerp van de zaak

Beroep tot vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 20 januari 2004 (zaak R 367/2003-2) houdende afwijzing van de aanvraag tot inschrijving als gemeenschapsmerk van een driedimensionaal teken in de vorm van een fles

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 168 van 26.6.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Italië tegen Commissie

(Zaak T-226/04) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EG) nr. 316/2004 — Gemeenschappelijke ordening van wijnmarkt — Bescherming van traditionele aanduidingen — Wijziging van indeling van bepaalde aanvullende traditionele aanduidingen — Gebruik op etikettering van wijn uit derde landen — Proceduregebrek — Evenredigheidsbeginsel — TRIPs-Overeenkomst”)

(2006/C 108/36)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekster: Italiaanse Republiek (vertegenwoordiger: M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: N. Nolin en V. Di Bucci, gemachtigden)

Voorwerp van de zaak

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 316/2004 van de Commissie van 20 februari 2004 houdende wijziging van verordening (EG) nr. 753/2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad wat betreft de omschrijving, de aanduiding, de aanbiedingsvorm en de bescherming van bepaalde wijnbouwproducten (PB L 55, blz. 16), voorzover deze wijziging brengt in de artikelen 24, 36 en 37 van verordening (EG) nr. 753/2002 van de Commissie van 29 april 2002 (PB L 118, blz. 1) met betrekking tot de bescherming van traditionele aanduidingen.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 179 van 10.7.2004.

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 maart 2006 — Lantzoni tegen Hof van Justitie

(Zaak T-289/04) (¹)

(„Ambtenaren — Bevordering — Toekenning van bevorderingspunten — Verband met beoordelingsrapport”)

(2006/C 108/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Dimitra Lantzoni (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Marhuenda, vervolgens M. Bouché, advocaten)

Verweerder: Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: M. Schauss, gemachtigde)

Voorwerp van de zaak

Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 7 oktober 2003 betreffende de bevorderingspunten die aan verzoekster voor de bevorderingsronde 1999-2000 en de bevorderingsronde 2001 zijn toegekend.

Dictum van het arrest

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voorzover het de toekenning van de bevorderingspunten voor de bevorderingsronde 1999-2000 betreft.
- 2) Het beroep wordt voor het overige ongegrond verklaard.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 8 maart 2006 — Service station Veger tegen Commissie

(Zaak T-238/99) (¹)

(„Inleidend verzoekschrift — Vormvereisten — Beroep kennelijk niet-ontvankelijk”)

(2006/C 108/38)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekster: Service station V/H J. P. Veger (Maria Hoop, Nederland) [vertegenwoordiger: P. Brouwers, advocaat]

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen [vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Rozet en H. Speyart, vervolgens G. Rozet en H. van Vliet, gemachtigden]

Voorwerp van de zaak

Beroep tot nietigverklaring van beschikking 1999/705/EG van de Commissie van 20 juli 1999 betreffende staatssteun van Nederland ten behoeve van 633 Nederlandse tankstations in de grensstreek met Duitsland (PB L 280, blz. 87)

Dictum van de beschikking

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 6 van 8.1.2000.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2006 — Commissie tegen Trends e.a.

(Zaak T-448/04) (¹)

(„Arbitragebeding — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beroep gericht tegen vennoten van vennootschap”)

(2006/C 108/39)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Patakia, gemachtigde, bijgestaan door M. Bra, K. Kapoutzidou en S. Chatzigiannis, advocaten)

Verweerders: Transport Environment Development Systems (Trends) (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat), Marios Kontaratos (Athene), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat), Georgios Argyrakos (Athene), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Griekenland) en Fotini Koutroumpa (Glyfada, Griekenland)

Voorwerp van de zaak

Verzoek van de Commissie strekkende tot veroordeling van verweerders tot terugbetaling van de financiële bijdrage die de Europese Gemeenschap teveel heeft uitgekeerd met betrekking tot twee in het kader van de uitvoering van het communautaire programma „Telematics applications of common interest” gesloten overeenkomsten.

Dictum van de beschikking

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voorzover het gericht is tegen Tillis, Kontaratos, Argyrakos, Petrakis en Koutroumpa.*
- 2) *De Commissie zal haar eigen kosten dragen alsook de kosten van Tillis die betrekking hebben op zijn exceptie van niet-ontvankelijkheid.*

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2003.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 februari 2006 — Commissie tegen Trends e.a.

(Zaak T-449/04) ⁽¹⁾

(„Arbitragebeding — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beroep gericht tegen vennoten van vennootschap”)

(2006/C 108/40)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Patakia, gemachtigde, bijgestaan door M. Bra, K. Kapoutzidou en S. Chatzigiannis, advocaten)

Verweerders: Transport Environment Development Systems (Trends) (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat), Marios Kontaratos (Athene), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat), Georgios Argyrakos (Athene), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Griekenland) en Fotini Koutroumpa (Glyfada, Griekenland)

Voorwerp van de zaak

Verzoek van de Commissie strekkende tot veroordeling van verweerders tot terugbetaling van de financiële bijdrage die de Europese Gemeenschap teveel heeft uitgekeerd met betrekking tot twee in het kader van de uitvoering van het communautaire programma „Telematics systems in the area of transport” gesloten overeenkomsten.

Dictum van de beschikking

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voorzover het gericht is tegen Tillis, Kontaratos, Argyrakos, Petrakis en Koutroumpa.*
- 2) *De Commissie zal haar eigen kosten dragen alsook de kosten van Tillis die betrekking hebben op zijn exceptie van niet-ontvankelijkheid.*

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2003.

Beroep ingesteld op 3 februari 2005 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD

(Zaak T-46/05)

(2006/C 108/41)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou, bijgestaan door N. Korogiannakis, advocaat)

Verweerster: ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD (Nicosia, Cyprus)

Conclusies van verzoekster

- Verweerster te veroordelen tot betaling van het bedrag van 44 056,81 euro, zijnde 31 965,28 euro als hoofdsom en 12 091,53 euro als moratoire interessen vanaf de datum waarop de debetnota opeisbaar is geworden tot 31 januari 2005,
- verweerster te veroordelen tot betaling van interessen ten bedrage van 9,62 euro per dag vanaf 1 februari 2005 tot de volledige voldoening van de schuld en
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Europese Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Europese Commissie, sloot met verweerster een contract dat viel onder de bepalingen van het bijzonder programma met derde landen en internationale organisaties. Het contract had met name betrekking op de uitvoering van een project met de naam „demonstratie van een gesloten circuitprocedure in metaalbekleding en metaalchemie” en moest binnen 30 maanden vanaf 1 november 1998 worden uitgevoerd. In het kader van het contract verbond de Commissie zich ertoe, financieel bij te dragen tot de goede uitvoering van het contract ten bedrage van 50 % van de in aanmerking komende kosten en 100 % van de bijkomende kosten met een maximum van 538 800 euro.

In mei 1999 ging de vennootschap die het werk coördineerde, failliet, en werd het op 5 februari 1999 begonnen project stopgezet. Ondanks de inspanningen van bepaalde overblijvende leden van het consortium, kon geen nieuwe coördinator worden gevonden. Daarop besloot de Commissie het contract te beëindigen, nadat zij had vastgesteld dat de overblijvende leden van het consortium het project niet zouden kunnen uitvoeren. De Commissie deelde haar besluit aan verweerster mee bij brief van 16 juni 2000, waarin zij verweerster verzocht een kostendeclaratie en een technisch verslag over de van februari tot mei 1998 verrichte werkzaamheden in te dienen.

Verweerster diende een kostendeclaratie voor de periode van 1 november 1998 tot 30 april 2000 in, maar de Commissie besloot de personeelskosten enkel te onderzoeken voor de periode februari — mei 1999, die zij als de daadwerkelijke duur van het programma beschouwt, en er de uitrustingskosten bij op te tellen. Op grond van deze berekeningen aanvaardde de Commissie een kostenbedrag van 23 404,72 euro, en haar beroep strekt tot terugbetaling van het bedrag van 31 965,28 euro dat de rest vormt van het door haar aan verweerster betaalde voorschot, alsook tot betaling van de over dit bedrag verschuldigde interessen overeenkomstig haar bepalingen ter zake.

Beroep ingesteld op 27 februari 2006 — ENERCON tegen BHIM**(Zaak T-71/06)**

(2006/C 108/42)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekster: ENERCON GmbH (Aurich, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Böhm, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 30 november 2005 (zaak R 0179/2005-2) te vernietigen,
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk in de vorm van een deel van een windenergieconvector voor waren van klasse 7 — aanvraag nr. 2 496 743

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad doordat de met het merk geclaimde vorm van de waar niet behoort tot de gebruikelijke vormen. Bijgevolg heeft het driedimensionale merk onderscheidend vermogen.

Schending van artikel 7, lid 3, van de verordening doordat de kamer van beroep gelet op de omstandigheden verzoekster had moeten uitnodigen, aanvullende rapporten over het gebruik over te leggen indien daarmee het in artikel 7, lid 3, bedoelde bewijs had kunnen worden geleverd.

Beroep ingesteld op 28 februari 2006 — Cassegrain tegen BHIM**(Zaak T-73/06)**

(2006/C 108/43)

*Taal van het verzoekschrift: Frans***Partijen**

Verzoeker: Jean Cassegrain (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: Y. Coursin en T. van Innis, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoeker

- primair, de bestreden beslissing te vernietigen en het Bureau te verwijzen in de kosten;

— subsidiair, een deskundige of een college van deskundigen aan te stellen met als taak het Gerecht opheldering te geven over de vraag of de vorm van een waar of de weergave van de contouren ervan even geschikt is als een bijbehorend woord om bij het publiek een blijvende indruk na te laten als aanduiding van de commerciële herkomst ervan, en zo ja onder welke voorwaarden, alsmede de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat een tas weergeeft, voor waren van klasse 18 (aanvraag nr. 003598571)

Beslissing van de onderzoeker: weigering van inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 4 en 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad. Verzoeker stelt dat het onderscheidend vermogen van het merk voldoende groot is om een tas of een assortiment tassen van een onderneming te individualiseren en te onderscheiden van die van andere ondernemingen.

Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Fox Racing tegen BHIM

(Zaak T-74/06)

(2006/C 108/44)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekster: Fox Racing Inc. (Morgan Hill, VSA) (vertegenwoordiger: P. Brownlow, solicitor)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Lloyd IP Limited (Penrith, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies van verzoekster

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 8 december 2005 (zaak R 1180/2004-1) ten dele te vernietigen, namelijk voorzover daarbij de aanvraag wordt afgewezen voor motorfietshelmen en veiligheidshelmen en beschermende

kleding voor motorrijders en fietsers (klasse 9) en voor kledingstukken, te weten jassen, regenmantels, sweatshirts, jerseys, hemden, bloezen, broeken, panty's, korte broeken, hoeden, petten, zweetbandjes, hoofdbanden, handschoenen, ceintuurs, schoenen, laarzen, sokken en schorten (klasse 25);

— het BHIM te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SHIFT” voor waren van de klassen 9, 16, 18 en 25 — aanvraag nr. 2 419 349

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Lloyd Lifestyle Limited

Oppositiemerk of -teken: communautair beeldmerk en ouder, niet-ingeschreven woordmerk „Swift” en nationaal beeldmerk „Swift leathers” voor waren van de klassen 9 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: weigering van inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de bestreden beslissing voorzover de aanvraag wordt afgewezen voor „luchtdrukmeters” en waren van de klassen 16 en 18; bevestiging van de bestreden beslissing voor het overige

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad

Beroep ingesteld op 24 februari 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) tegen Commissie

(Zaak T-76/06)

(2006/C 108/45)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekster: Plásticos Españoles SA (Aspla) (Torrelavega, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Garayar en A. García Castillo, advocaten)

Verweerder: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

— ontvankelijkverklaring van het onderhavige beroep tot nietigverklaring;

- nietigverklaring van beschikking C (2005) 4634 def. van 30 november 2005 in zaak COMP/F/38.354 — Industriezakken; subsidiair, aanzienlijke verlaging van de aan Plásticos Españoles SA opgelegde geldboete;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep strekt tot nietigverklaring van beschikking C (2005) 4634 def. van de Commissie van 30 november 2005 in zaak COMP/F/38.354 — Industriezakken. In de bestreden beschikking heeft de Commissie vastgesteld dat verzoekster, tezamen met andere ondernemingen, inbreuk had gemaakt op artikel 81 EG door gedurende de periode 1991 — 2002 deel te nemen aan een samenstel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector industriezakken in Duitsland, België, Nederland, Luxemburg, Spanje en Frankrijk. Voor deze inbreuken heeft de Commissie verzoekster en de onderneming Armando Álvarez SA hoofdelijk veroordeeld tot een geldboete.

Tot staving van haar vorderingen stelt verzoekster:

- onjuiste beoordeling, door de Commissie, van de feiten met betrekking tot de draagwijdte van verzoeksters gedraging, de betrokken product- en geografische markten, en de marktaandeelen op basis waarvan de geldboeten worden berekend;
- schending van artikel 81, lid 1, EG en van het rechtszekerheidsbeginsel wegens de onjuiste kwalificatie van de inbreuk als „één enkele voortdurende inbreuk „en de onjuiste vaststelling van de aansprakelijkheid van de gestrafte ondernemingen;
- subsidiair, schending van artikel 81, lid 1, EG, en van de beginselen van rechtszekerheid en gelijke behandeling wegens onjuiste kwalificatie, jegens verzoekster, van de inbreuk als „één enkele voortdurende inbreuk”, onjuiste vaststelling van haar individuele aansprakelijkheid en discriminatie ten opzichte van de onderneming Stempfer BV, die volgens de Commissie ook aan de betrokken inbreuk had deelgenomen;
- schending van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17/1962 ⁽¹⁾ en van de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten wegens kennelijke dwaling bij de berekening van de aan verzoekster opgelegde geldboete en kennelijke schending van de beginselen van gelijke behandeling en evenredigheid bij de vaststelling van de hoogte daarvan.

⁽¹⁾ Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962: Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962, 13, blz. 204).

Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Budapesti Eromu tegen Commissie

(Zaak T-80/06)

(2006/C 108/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Budapesti Eromu „Zartkoruen Mukodo Reszvenytarsasag” (Boedapest, Hongarije) (vertegenwoordigers: M. Powell, solicitor, C. Arhold, K. Struckmann, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- het besluit van de Commissie tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure ten aanzien van steunmaatregel van de staten C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Hongaarse gestrande kosten — van 9 november 2005 nietig te verklaren of, subsidiair, het besluit nietig te verklaren voorzover het verzoeksters langlopende Energie Koopovereenkomsten betreft;
- verweerster in de kosten van het geding te verwijzen;
- de voor een goede rechtsbedeling noodzakelijke andere of bijkomende maatregelen te nemen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een regionale warmteleverancier en elektriciteitsproducent in Hongarije. In het bestreden besluit besliste de Commissie, een formele onderzoeksprocedure wegens nieuwe staatssteun in de vorm van de langlopende Energie Koopovereenkomsten tussen de Hongaarse elektriciteitsproducenten en de openbare Hongaarse netbeheerder in te leiden. ⁽¹⁾

Tot ondersteuning van haar verzoek stelt verzoekster dat de Commissie niet bevoegd was het bestreden besluit te nemen. Volgens verzoekster volgt uit bijlage 4, hoofdstuk 3, afdeling 1, van het Toetredingsverdrag ⁽²⁾ en uit artikel 1, sub b, van verordening nr. 659/1999 van de Raad ⁽³⁾ dat de Commissie alleen bevoegd is voor na de datum van toetreding van een nieuwe lidstaat nog bestaande steun. Verzoekster wijst erop dat de langlopende Energie Koopovereenkomsten vóór de toetreding werden gesloten en sinds de toetreding nog steeds niet van toepassing zijn.

Voorts, aldus verzoekster, heeft de Commissie kennelijk blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en beoordeling door een formele onderzoeksprocedure in te leiden zonder dat er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat verzoeksters langlopende Energie Koopovereenkomsten staatssteun inhouden. Volgens verzoekster heeft de Commissie de aard van verzoeksters langlopende Energie Koopovereenkomsten niet beoordeeld in het licht van de omstandigheden ten tijde dat zij werden gesloten, heeft zij het begrip economisch voordeel en het begrip verstoring van de mededinging en invloed op de handel in de zin van artikel 87, lid 1, EG niet adequaat beoordeeld.

Ook stelt verzoekster dat de Commissie zich heeft vergist door vast te stellen dat de langlopende Energie Koopovereenkomsten nieuwe steunmaatregelen inhouden aangezien zij vóór de opening van de Hongaarse elektriciteitsmarkt werden gesloten.

Ten slotte acht verzoekster de motivering van de bestreden beschikking ongeschikt.

⁽¹⁾ Steunmaatregel van de staten – Hongarije – Steunmaatregel van de staten C 41/2005 (ex NN 49/2005) – Gestrandte kosten – Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken (Voor de EER relevante tekst) (PB 2005, C 324, blz. 12).

⁽²⁾ Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond – Bijlage IV: Lijst bedoeld in artikel 22 van de Toetredingsakte – 3. Mededingingsbeleid (PB 2003, C 236, blz. 797).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — Apple Computer International tegen Commissie

(Zaak T-82/06)

(2006/C 108/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Apple Computer International (Cork, Ierland) (vertegenwoordigers: G. Breen, Solicitor, P. Sreenan, SC, en B. Quigley, BL)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- vast te stellen dat de indeling in punt 2 van de bijlage bij verordening (EG) nr. 2171/2005 van de Commissie in feite een beschikking is die, hoewel het de vorm van een verordening aanneemt, verzoekster rechtstreeks en individueel raakt;
- verordening (EG) nr. 2171/2005 van de Commissie tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 346, blz. 7), nietig te verklaren voorzover daarbij de in punt 2 van de tabel in de bijlage van die verordening beschreven kleurenmonitor met vloeibare kristallen onder GN-code 8528 21 90 wordt ingedeeld;
- vast te stellen dat monitoren die voldoen aan de technische vereisten van punt 2 van de bijlage bij de bestreden verordening onder post 8471 van de gecombineerde nomenclatuur behoren te worden ingedeeld;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden verordening deelt vier Liquid Crystal Displays (LCDs) onder twee verschillende GN-codes in de gecombineerde nomenclatuur in. Verzoekster merkt op dat van het in punt 2 van de bijlage bij de bestreden verordening bedoelde product weliswaar niet wordt gesteld dat het om verzoeksters product gaat, maar dat uit de daarin opgenomen technische kenmerken en beschrijving met zekerheid blijkt dat het om de 20 „LCD van Apple gaat.

Verzoekster betoogt dat de Commissie met haar indeling van de 20” LCD van Apple onder post 8528 inbreuk heeft gemaakt op verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (⁽¹⁾), en de gemeenschapsvoorschriften inzake tariefindeling kennelijk onjuist heeft uitgelegd.

Verzoekster voert aan dat het product op grond van post 8471, zoals uitgelegd bij aantekening 5 bij hoofdstuk 84 van de gecombineerde nomenclatuur, voldoet aan de criteria voor indeling als een „eenheid” van een automatisch gegevensverwerkend systeem, uitsluitend of hoofdzakelijk in een automatisch gegevensverwerkend systeem wordt gebruikt, en bovendien geen andere specifieke functie kan verrichten dan gegevensverwerking. Bijgevolg, aldus verzoekster, vormt de indeling onder post 8528 een kennelijk onjuiste uitlegging van de gemeenschapsvoorschriften inzake tariefindeling.

Verzoekster stelt ten slotte dat de bestreden indeling rechtstreeks in strijd is met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak Siemens Nixdorf/Hauptzollamt Augsburg, C-11/93, Jurispr. 1994, blz. I-1945.

⁽¹⁾ PB L 256, blz. 1.

Beroep ingesteld op 13 maart 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding/Commissie

(Zaak T-84/06)

(2006/C 108/48)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. ('s-Gravenhage, Nederland) [vertegenwoordigd door: G. van der Wal en T. Boesman, advocaten]

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekende partij

- De beschikking van de Commissie van 3 mei 2005, zaak N 541/2004 en N 542/2004 nietig te verklaren;
- De Commissie te veroordelen in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een zorgverzekeraar met ongeveer 150 000 aangesloten verzekerden. Deze verzekerden hebben over het algemeen een grotere behoefte aan zorgdiensten dan de gemiddelde in Nederland verzekerde persoon waardoor verzoekster al geruime tijd een negatiever resultaat behaalt dan de overige zorgverzekeraars. Volgens verzoekster worden de negatieve resultaten veroorzaakt door gebreken in het vereveningssysteem.

In haar beroep, vecht verzoekster de beslissing van de Commissie ⁽¹⁾ aan om in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 EG de steunmaatregelen goed te keuren die zijn aangemeld door Nederland in het kader van het nieuwe zorgverzekeringsstelsel. Deze steunmaatregelen betreffen het behoud van financiële reserves door ziekenfondsen en het risicovereveningssysteem ⁽²⁾.

Volgens verzoekster, heet de Commissie beoordelingsfouten gemaakt ten aanzien van de werking van het risicovereveningssysteem en daarnaar onvoldoende onderzoek verricht. Verzoekster roept in dat de beschikking hierdoor in strijd is met artikel 86, lid 2, EG en onbegrijpelijk, althans ontoereikend gemotiveerd, is.

Volgens verzoekster heeft de Commissie eveneens het risicovereveningssysteem ten onrechte goedgekeurd op grond van artikel 86, lid 2, EG. Door de gebreken van het vereveningssysteem zou de verstrekte compensatie voor een aantal zorgverzekeraars namelijk hoger dan noodzakelijk zijn om de kosten voor de openbare dienstverplichting te dekken terwijl voor een aantal andere zorgverzekeraars zou gelden dat zij door de onvolkomenheden onvoldoende worden gecompenseerd.

Verzoekster roept bovendien in dat de Commissie, gezien de complexiteit van de aangemelde steunregeling, de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, EG had moeten inleiden. De Commissie zou immers tijdens de inleidende onderzoeksfase van artikel 88, lid 3, EG ernstige moeilijkheden hebben gehad bij het vaststellen van de verenigbaarheid van de steunregeling met de gemeenschappelijke markt aangezien zij niet over toereikende informatie zou hebben beschikt.

Tenslotte meent verzoekster dat de Commissie bij het nemen van de bestreden beschikking ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het feit dat het nieuwe Nederlandse zorgstelsel onverenigbaar is met de richtlijn schadeverzekering ⁽³⁾, met artikel 43 EG en met artikel 49 EG. Verzoekster wijst in dit verband in het bijzonder op de bepalingen van het nieuwe zorgstelsel met betrekking tot het verbod op premiedifferentiatie, de acceptatieplicht en het risicovereveningssysteem. Verzoekster meent bovendien dat de Commissie ten onrechte en in strijd met artikel 253 EG niet gemotiveerd heeft waarom zij van mening is dat de derde richtlijn schadeverzekering, artikel 43 en 49 EG, tezamen genomen met artikel 87 en 86, lid 2, EG niet aan de aangemelde staatssteun in de weg staan.

⁽¹⁾ PB 2005 C 324, blz. 30

⁽²⁾ Steunmaatregelen N541/2004 en N 542/2004

⁽³⁾ Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PB L 228, blz. 1)

Beroep ingesteld op 14 maart 2006 — L'Oréal tegen BHIM

(Zaak T-87/06)

(2006/C 108/49)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekster: L'Oréal S.A. (Parijs, Frankrijk) (*vertegenwoordiger:* X. Buffet Delmas d'Autane, lawyer)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Zwitserland)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 9 januari 2006 in beroepsprocedure R 216/2003-4 inzake oppositie nr. B216087 (gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1 011 626) te vernietigen;
- het BHIM te verwijzen in alle kosten van alle procedures in deze zaak (inzonderheid de kosten van de onderhavige procedure en van de procedure voor de kamer van beroep).

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „FLEXI DESIGN” voor waren van klasse 3 — aanvraag nr. 1 011 626

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Revlon (Suisse) S.A.

Oppositiemerk of -teken: nationaal woordmerk „FLEX” voor waren van de klassen 3 en 34

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle waren waartegen de oppositie was gericht

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 15 en 43, lid 2, van verordening nr. 40/94 van de Raad doordat de door Revlon (Suisse) S.A. overgelegde bewijsstukken niet kunnen worden aangemerkt als een afdoend bewijs van het normale gebruik van het woordmerk „FLEX” tijdens de referentieperiode, noch in het VK noch in Frankrijk.

Schending van artikel 8, lid 1, sub b, van de verordening, doordat de conflicterende merken niet overeenstemmen en er bijgevolg geen verwarringsgevaar bestaat.

Beroep ingesteld op 17 maart 2006 — Dorel Juvenile Group tegen BHIM

(Zaak T-88/06)

(2006/C 108/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, VSA) (vertegenwoordiger: Gesa Simon, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van 11 januari 2006 (zaak R 616/2004-2) te vernietigen en

- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SAFETY 1ST” voor waren van de klassen 12, 20, 21 en 28 — aanvraag nr. 2 258 697

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad doordat het aangevraagde merk niet elk onderscheidend vermogen mist voor de geclaimde waren.

Beroep ingesteld op 20 maart 2006 — TOMORROW FOCUS tegen BHIM

(Zaak T-90/06)

(2006/C 108/51)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekster: TOMORROW FOCUS AG (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: U. Gürtler, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Information Builders (Netherlands) B.V. (Amstelveen, Nederland)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van verweerder van 17 januari 2006 (zaak R 116/2005-1) te vernietigen voorzover aanvraag nr. 002382455 tot inschrijving van „Tomorrow Focus” als gemeenschapsmerk daarbij wordt afgewezen;
- de beslissing van de eerste kamer van beroep van verweerder van 17 januari 2006 (zaak R 116/2005-1) aldus te wijzigen dat aanvraag nr. 002382455 tot inschrijving van „Tomorrow Focus” als gemeenschapsmerk zowel voor de waren „computers en gegevensverwerkende apparatuur” als voor de diensten „ontwikkelen en design van computerprogramma's (software); onderhoud en updating van programma's voor de gegevensverwerking alsmede online-updatingservice” wordt toegewezen;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Tomorrow Focus” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 35, 38, 41 en 42 (aanvraag nr. 2382455)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Information Builders (Netherlands) B.V.

Oppositiemerk of -teken: beeldmerk „Focus” voor waren en diensten van de klassen 9, 16 en 42 (gemeenschapsmerk nr. 68585)

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie en afwijzing van de aanvraag voor de klassen 9 en 42

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de bestreden beslissing, afwijzing van de aanvraag voor bepaalde waren en diensten van de klassen 9 en 42 en afwijzing van de oppositie voor het overige

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, doordat ten onrechte is vastgesteld dat er gevaar van verwarring van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 maart 2006 — Tsakiris-Mallas A.E. tegen BHIM

(Zaak T-96/06)

(2006/C 108/52)

Taal van het verzoekschrift: Grieks

Partijen

Verzoekster: Tsakiris-Mallas A.E. (Argiroupoli Attikis, Griekenland) (*vertegenwoordiger:* Ch. Samaras, advocaat)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Late Editions Limited (Leighton Buzzard, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies van verzoekster

— vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van 11 januari 2006 in zaak R 1127/2004-2.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Tsakiris-Mallas A.E.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „exë” voor waren van de klassen 18 en 25 — aanvraag nr. 2 190 015

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Late Editions Limited

Oppositiemerk of -teken: nationaal merk EXE voor waren van klasse 25

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor een deel van de waren

Beslissing van de kamer van beroep: afwijzing van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 15 maart 2006 — Aries Meca tegen Commissie

(Zaak T-275/04) ⁽¹⁾

(2006/C 108/53)

Procestaal: Frans

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 262 van 23.10.2004.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 maart 2006 — Success-Marketing tegen BHIM

(Zaak T-506/04) ⁽¹⁾

(2006/C 108/54)

Procestaal: Duits

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 193 van 6.8.2005.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE

Besluit van het Gerecht voor ambtenarenzaken nr. 1/2006,
genomen tijdens de plenaire zitting van 15 februari 2006,
betreffende de toewijzing van de zaken aan de kamers
(voor PB)

(2006/C 108/55)

Bij besluit 2005/C 322/09 van 30 november 2005 betreffende de criteria voor toewijzing van de zaken aan de kamers (PB 2005, C 322, blz. 17), heeft het Ambtenarengerecht besloten een aantal zaken ongeacht de betrokken gebieden aan de Derde kamer toe te wijzen volgens een automatische frequentie die in plenaire zitting wordt bepaald.

Tijdens de plenaire zitting van 15 februari 2006 is deze frequentie bepaald op elke zevende zaak volgens het rolnummer van de nieuw ingediende zaken; de lijst begint met de eerste nieuw bij het Ambtenarengerecht ingediende zaak, namelijk zaak F-118/05.

Zoals in vorengenoemd besluit is bepaald, kan van deze frequentie worden afgeweken om redenen van verknochtheid van zaken, alsmede om een gelijkmatige en redelijk gespreide werklast binnen het Ambtenarengerecht te verzekeren.

Luxemburg, 15 februari 2006.

De griffier
 W. HAKENBERG

De president
 P. MAHONEY

Beroep ingesteld op 20 februari 2006 — Semeraro tegen
Commissie

(Zaak F-19/06)

(2006/C 108/56)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekster: Maria Magdalena Semeraro (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 8 november 2005, waarbij de klacht is afgewezen die verzoekster op 12 augustus 2005 had ingediend tegen het loopbaanontwikkelingsrapport dat voor het jaar 2004 over haar is uitgebracht;
- voorzover nodig, nietigverklaring van dit rapport;
- verwijzing van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, ambtenaar van de Commissie die op 30 november 2004 tot de rang C*6 is bevorderd, heeft in het kader van het beoordelingsjaar 2004 ten opzichte van eerdere jaren een zeer gering aantal punten voor verdiensten gekregen.

Nadat de door haar hiertegen ingediende klacht was afgewezen, heeft zij het onderhavige beroep ingesteld, waarin zij drie middelen aanvoert.

Het eerste middel is ontleend aan schending van artikel 25 van het Statuut en van artikel 9, lid 7, van de Algemene bepalingen ter uitvoering van artikel 43 van het Statuut. Meer bepaald stelt zij dat de beoordelaar in beroep het loopbaanontwikkelingsrapport zonder wijziging heeft gehandhaafd, zonder concreet en afzonderlijk in te gaan op de bezwaren en opmerkingen van het paritair beoordelingscomité.

Het tweede middel is ontleend aan schending van artikel 43 van het Statuut, van artikel 1, lid 2, van voormelde uitvoeringsbepalingen, van het evenredigheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel alsmede aan een kennelijk onjuiste beoordeling. Het geringere aantal punten voor verdiensten voor het jaar 2004 valt niet te rijmen met het feit dat de gegeven analytische beoordelingen dezelfde zijn als die welke voor de eerdere jaren zijn gegeven. De door de administratie aangevoerde rechtvaardiging dat het geringere aantal punten is toe te schrijven aan het feit dat verzoekster eind 2004 was bevorderd, is volkomen irrelevant.

Het derde middel is ontleend aan schending van artikel 25 van het Statuut, artikel 10, lid 3, van bijlage XIII bij het Statuut en artikel 9, lid 7, van voormelde uitvoeringsbepalingen alsmede aan een kennelijk onjuiste beoordeling. Meer bepaald stelt verzoekster dat noch de beoordelaar noch de tweede beoordeelaar of de beoordelaar in beroep een toereikende motivering heeft gegeven voor het ontkennende antwoord op de vraag of verzoekster geschikt was om functies van de categorie B* te vervullen.

Beroep ingesteld op 22 februari 2006 — De Luca tegen Commissie

(Zaak F-20/06)

(2006/C 108/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekster: Patrizia De Luca (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut onwettig te verklaren;
- het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 23 februari 2005 tot benoeming van verzoekster tot administrateur bij DG „Justitie, vrijheid en veiligheid”, directie „Civiel recht, grondrechten en burgerrechten”, eenheid „Civiel recht”, nietig te verklaren, voorzover zij daarbij met terugwerkende kracht vanaf 1 februari 2005 is ingedeeld in rang A*9, salaristrap 2;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Als ambtenaar van rang A6 (thans A*10) is verzoekster na de inwerkingtreding van verordening (EG, Euratom) nr. 723/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden⁽¹⁾, en na te zijn geslaagd voor vergelijkend onderzoek COM/A/11/01, waarvan de aankondiging in 2001 was gepubliceerd, aangesteld als administrateur. Overeenkomstig artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut werd zij ingedeeld in rang A*9.

Verzoekster stelt om te beginnen dat het bestreden besluit een terugstelling in rang inhoudt, in strijd met het wettelijke kader dat wordt gevormd door de aankondiging van het vergelijkend onderzoek waartoe zij is toegelaten, en met haar recht op ontwikkeling van de carrière. Zij stelt tevens schending van de artikelen 4, 5, 29 en 31 van het Statuut en van de beginselen van behoorlijk bestuur en evenredigheid.

Volgens verzoekster is het betrokken besluit ook in strijd met de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie. De geslaagden voor hetzelfde vergelijkende onderzoek of voor vergelijkende onderzoeken van hetzelfde niveau zijn immers verschillend ingedeeld naargelang zij vóór of na de inwerking-

treding van verordening nr. 723/2004 zijn aangeworven. Verder is bij de vaststelling van de salaristrapanciënniteit van verzoekster geen rekening gehouden met haar anciënniteit als ambtenaar in rang A*10, wat in strijd is met de regels die van toepassing zijn op de benoeming van tijdelijke functionarissen als ambtenaar.

Ten slotte stelt verzoekster onder verwijzing naar het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen dat zij mocht verwachten te zullen worden benoemd in de rang die was aangegeven in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek.

⁽¹⁾ PB L 124 van 27 april 2004, blz. 1.

Beroep ingesteld op 2 maart 2006 — Da Silva tegen Commissie

(Zaak F-21/06)

(2006/C 108/58)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Joao Da Silva (Brussel, België) (vertegenwoordigers: G. Vandersanden en L. Levi, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, daaronder begrepen de in dat beroep aangevoerde exceptie van onwettigheid;
- de indeling van verzoeker in de rang A*14, salaristrap 2, vervat in het besluit van 18 mei 2005 waarin verzoeker tot directeur is benoemd, nietig te verklaren;
- verzoeker in te delen in de rang en de salaristrap waarin hij normaliter had moeten worden ingedeeld (of de daaraan gelijkwaardige rang en salaristrap volgens de bij het nieuwe Statuut ingevoerde indeling), overeenkomstig de bepalingen van de kennisgeving van vacature die op 7 november 2003 is bekendgemaakt uit hoofde van artikel 29, lid 2, van het Statuut (kennisgeving voor een ambt van directeur van de rang A2);

- de loopbaan van verzoeker volledig te reconstrueren, met terugwerkende kracht tot de datum van zijn aldus gewijzigde indeling in rang en salaristrap, met betaling van verdragingsrente;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 7 november 2003 heeft de Commissie krachtens artikel 29, lid 2, een ambt van directeur van de rang A2 bekendgemaakt. Verzoeker, hoofd van eenheid van de rang A3, salaristrap 7, die dit ambt ad interim vervulde, besloot te solliciteren.

Bij besluit van 18 mei 2005 is hij in het vacante ambt aangesteld en ingedeeld in de rang A*14, salaristrap 2, met ingang van 16 september 2004.

In zijn beroep stelt hij dat die indeling lager is dan de rang A2, thans A*15, die in de kennisgeving van vacature werd genoemd. Bovendien is die indeling eveneens lager dan zijn indeling vóór zijn aanstelling in het ambt van directeur, toen hij hoofd van eenheid was. Dit resultaat is niet te rijmen met het feit dat een ambt van directeur meer werkzaamheden en verantwoordelijkheid met zich brengt.

Verzoeker acht zijn indeling in strijd met de artikelen 2, lid 1, en 5, lid 5, van bijlage XIII bij het Statuut. Voorts zijn een aantal rechtsbeginselen geschonden: het non-discriminatiebeginsel, het beginsel van gelijkwaardigheid van ambt en rang dat, als fundamenteel beginsel ter waarborging van de gelijke behandeling van ambtenaren, is neergelegd in artikel 7, lid 1, de beginselen van niet-terugwerkende kracht, rechtszekerheid en bescherming van gewettigd vertrouwen alsmede de beginselen van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid. Bovendien is er sprake van schending van het recht op ontwikkeling van de loopbaan en het dienstbelang.

Subsidiair stelt verzoeker dat artikel 12, lid 3, van bijlage XIII bij het Statuut onwettig is.

Beroep ingesteld op 6 maart 2006 — Vienne e.a. tegen Europees Parlement

(Zaak F-22/06)

(2006/C 108/59)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekers: Philippe Vienne (Bascharage, Luxemburg,) en anderen (vertegenwoordigers: G. Bounéou en F. Frabetti, advocaten)

Verweerder: Europees Parlement

Conclusies van verzoekers

- nietigverklaring van het uitdrukkelijke besluit van 14 november 2005 waarbij het Europees Parlement heeft geweigerd om verzoekers bijstand te verlenen uit hoofde van artikel 24 van het Statuut;
- veroordeling van het Parlement, aan elk van de verzoekers de hierdoor geleden schade te vergoeden;
- verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers, allen ambtenaren of personeelsleden van het Europees Parlement, hadden verzocht om overschrijving van hun in België verworven pensioenrechten naar het communautaire stelsel, overeenkomstig de bepaling van een in 1991 vastgestelde Belgische wet. In 2003 heeft België een nieuwe wet aangenomen die, aldus verzoekers, gunstiger voorwaarden bevat voor dit soort nieuwe overschrijvingen. Aangezien verzoekers hun pensioenrechten reeds hadden laten overschrijven, konden zij evenwel geen gebruik maken van de bepalingen van de wet van 2003.

Verzoekers hebben daarom een verzoek tot bijstand ingediend bedoeld in artikel 24 van het Statuut. Het Europees Parlement, dat zijn ambtenaren en tijdelijke functionarissen voor die overschrijvingen geen bijstand wilde verlenen, heeft hun verzoek bij besluit van 14 november 2005 afgewezen.

Met hun beroep komen verzoekers op tegen dat besluit, dat zij kwalificeren als een met artikel 24 van het Statuut strijdige weigering om bijstand te verlenen. Afgezien van laatstgenoemd artikel, voeren zij tot staving van hun vorderingen aan dat er sprake is van schending van de zorgplicht, het non-discriminatiebeginsel, het verbod van willekeur, de motiveringsplicht, het beginsel van gewettigd vertrouwen en van de regel „patere legem quam ipse fecisti” alsmede misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 3 maart 2006 — Abad-Villanueva e.a. tegen Commissie

(Zaak F-23/06)

(2006/C 108/60)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Roberto Abad-Villanueva en anderen (vertegenwoordigers: J. Bontinck en J. Feld, advocaten)

Verweester: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekers

- nietigverklaring van de besluiten waarbij verzoekers hun overgang van categorie is meegedeeld, voorzover deze hen in een lagere rang indelen dan de rang waarin zij krachtens de statutaire bepalingen hadden moeten worden ingedeeld, de vermenigvuldigingscoëfficiënt handhaven en hun bevorderingspunten intrekken;
- vaststelling van de onwettigheid van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut;
- verwijzing van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn allen geslaagd voor interne vergelijkende onderzoeken voor overgang van categorie COM/PA/04 en COM/PB/04, waarvan de aankondigingen zijn bekendgemaakt vóór de datum van inwerkingtreding van het nieuwe Statuut. Na die datum zijn zij door verweerster aangesteld in een hogere categorie dan de voorgaande, echter met behoud van dezelfde rang, salaristrap en vermenigvuldigingscoëfficiënt. Hun bevorderingspunten zijn daarentegen op nul gesteld.

In hun beroep stellen verzoekers in de eerste plaats dat de aanstellingsbesluiten in strijd zijn met de artikelen 31 en 62 van het Statuut alsmede met de artikelen 2, leden 1 en 2, en 5, lid 2, van bijlage XIII bij het Statuut, aangezien zij op grond van die bepalingen gunstiger hadden moeten worden ingedeeld. Verweerster heeft dus inbreuk gemaakt op het recht van de ambtenaar om te worden aangeworven in de rang die in de aankondiging van vergelijkend onderzoek is voorzien en heeft verzoekers voorts gediscrimineerd ten opzichte van geslaagden voor andere vergelijkende onderzoeken die toegang geven tot dezelfde categorieën.

Bovendien stellen verzoekers dat er geen rechtsgrondslag bestaat die verweerster het recht geeft om de voor de oude categorieën voorziene vermenigvuldigingscoëfficiënten op hen te blijven toepassen, en hun de bevorderingspunten te ontnemen die zij reeds hadden.

Ten slotte zijn de bestreden besluiten eveneens in strijd met de beginselen van gewettigd vertrouwen, het behoud van verkregen rechten en gelijke behandeling.

Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Abarca Montiel e.a. tegen Commissie

(Zaak F-24/06)

(2006/C 108/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeksters: Sabrina Abarca Montiel en anderen (vertegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeksters

- nietigverklaring van het besluit van het tot sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag van 21 november 2005 houdende afwijzing van de klachten die verzoeksters op verschillende data tussen 26 juli 2005 en 17 augustus 2005 hadden ingediend tegen de besluiten van de administratie waarbij voor elk van hen de indeling en de bezoldiging zijn vastgesteld, en waarin zij voorts artikel 7 hebben betwist van het besluit van het college van Commissieleden van 27 april 2005, dat de „Algemene uitvoeringsbepalingen inzake overgangsmaatregelen voor personeelsleden die door het Office des Infrastructures de Bruxelles in crèches en kinderdagverblijven te Brussel worden tewerkgesteld” bevat, alsmede de bijlage I en II bij dat besluit;
- voorzover nodig, nietigverklaring van de besluiten waartegen voormelde klachten waren gericht;
- verwijzing van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, thans tijdelijke functionarissen die zijn tewerkgesteld in crèches en kinderdagverblijven te Brussel, oefenden vóór hun aanstelling reeds diezelfde functie uit op grond van arbeidsovereenkomsten naar Belgisch recht. Zij komen op tegen de indeling en bezoldiging die verweerster bij hun aanstelling als tijdelijk functionaris heeft vastgesteld.

Met hun eerste middel betogen verzoeksters dat zij krachtens voormelde uitvoeringsbepalingen en andere bepalingen betreffende tijdelijke functionarissen van de Commissie, gelet op hun kwalificatie en anciënniteit, hadden moeten worden ingedeeld in functiegroep III, en niet in functiegroep II.

In het kader van hun tweede middel stellen zij onder meer dat zij niet de in artikel 6 van voormelde uitvoeringsbepalingen voorziene minimumbezoldiging genieten.

Met hun derde middel beroepen zij zich op schending van artikel 2, lid 2, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP), van het op 22 januari 2002 tot stand gekomen memorandum van overeenstemming tussen de Commissie en de afvaardiging van het personeel van crèches en kinderdagverblijven met een contract naar Belgisch recht, het non-discriminatiebeginsel en de algemene beginselen op het gebied van de sociale zekerheid. In het bijzonder had bij de berekening van hun bezoldiging geen rekening moeten worden gehouden met de gezinstoelagen.

Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Ider e.a. tegen Commissie

(Zaak F-25/06)

(2006/C 108/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeksters: Béatrice Ider en anderen (vertegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeksters

- nietigverklaring van het besluit van het tot sluiten van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag van 21 november 2005 houdende afwijzing van de klachten die verzoeksters op 26 juli 2005 hadden ingediend tegen de besluiten van de administratie waarbij voor elk van hen de indeling en de bezoldiging is vastgesteld, en waarin zij voorts artikel 8 hebben betwist van het besluit van het college van Commissieleden van 27 april 2005, dat de „algemene uitvoeringsbepalingen inzake overgangsmaatregelen voor personeelsleden die door het Office des Infrastructures de Bruxelles in crèches en kinderdagverblijven te Brussel worden tewerkgesteld” bevat, alsmede de bijlage I en II bij dat besluit;
- voorzover nodig, nietigverklaring van de besluiten waartegen voormelde klachten waren gericht;
- verwijzing van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, thans tijdelijke functionarissen die zijn tewerkgesteld in crèches en kinderdagverblijven te Brussel, oefenden vóór hun aanstelling reeds diezelfde functie uit op grond van arbeidsovereenkomsten naar Belgisch recht. Zij komen op

tegen de indeling en bezoldiging die verweerster bij hun aanstelling als tijdelijk functionaris heeft vastgesteld.

Met hun eerste middel betogen verzoeksters dat zij krachtens het op 22 januari 2002 tot stand gekomen memorandum van overeenstemming tussen de Commissie en de afvaardiging van het personeel van crèches en kinderdagverblijven met een contract naar Belgisch recht, gunstiger hadden moeten worden ingedeeld. Met hun indeling in functiegroep I, rang 1, heeft verweerster blijk gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling en het non-discriminatiebeginsel geschonden, aangezien zij als beginnelingen zonder enige beroepservaring zijn beschouwd, terwijl zij over een aanzienlijk anciënniteit beschikten.

Met hun tweede middel beroepen zij zich op schending van artikel 2, lid 2, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP), van het voormelde memorandum van overeenstemming, het non-discriminatiebeginsel en de algemene beginselen op het gebied van de sociale zekerheid. In het bijzonder had bij de berekening van hun bezoldiging geen rekening moeten worden gehouden met de gezinstoelagen.

Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Bertolete e.a. tegen Commissie

(Zaak F-26/06)

(2006/C 108/63)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekers: Marli Bertolete e.a. (vertegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- nietigverklaring van het besluit van het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (TAOBG) van 21 november 2005, waarbij de klachten zijn verworpen die verzoekers op 26 juli 2005 hadden ingediend tegen de administratieve besluiten betreffende de indeling en de bezoldiging van elk van hen en tegen artikel 7 van het besluit van het college van commissarissen van 27 april 2005, houdende „algemene uitvoeringsbepalingen inzake de overgangsregeling voor functionarissen die door het Bureau infrastructuur te Brussel aldaar in crèches en kinderdagverblijven worden tewerkgesteld”, alsook tegen de bijlagen I en II bij dit besluit;

- voorzover nodig, nietigverklaring van de besluiten waartegen bovengenoemde klachten waren gericht;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers, die thans als contractuele agenten zijn tewerkgesteld in crèches en kinderdagverblijven te Brussel, vervulden reeds vóór hun benoeming dezelfde functie in het kader van arbeidsovereenkomsten naar Belgisch recht. Zij komen op tegen hun indeling en bezoldiging zoals vastgesteld door verweerster bij hun benoeming als contractuele agenten.

Met hun eerste middel stellen zij dat zij op grond van bovengenoemde algemene uitvoeringsbepalingen en andere bepalingen betreffende contractuele agenten van de Commissie hadden moeten worden ingedeeld in functiegroep III in plaats van in functiegroep II, rekening houdend met hun kwalificaties en anciënniteit.

Met hun tweede middel komen zij op tegen het feit dat zij met name niet het in artikel 6 van bovengenoemde algemene uitvoeringsbepalingen vastgelegde minimumsalaris krijgen.

Met hun derde middel stellen verzoekers schending van artikel 2, lid 2, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP), van de protocolovereenkomst van 20 januari 2002 tussen de Commissie en de vertegenwoordigers van het personeel van de crèches en kinderdagverblijven dat is tewerkgesteld met arbeidsovereenkomsten naar Belgisch recht, van het beginsel van non-discriminatie en van de algemene beginselen inzake sociale zekerheid. In het bijzonder mocht bij de berekening van het salaris van verzoekers geen rekening worden gehouden met de gezinsbijslagen.

Beroep ingesteld op 10 maart 2006 — Lofaro tegen Commissie

(Zaak F-27/06)

(2006/C 108/64)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoeker: Alessandro Lofaro (Brussel, België) (vertegenwoordiger: J.-L. Laffineur, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- het besluit van 6 juni 2005 om de stageperiode van verzoeker met zes maanden te verlengen, het besluit van 28 september 2005 om hem aan het einde van deze periode te ontslaan, en de stagerapporten waarop deze besluiten zijn gebaseerd, nietig te verklaren;
- voorzover nodig, het besluit van het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (TAOBG) van 23 november 2005, waarbij verzoekers klacht is verworpen, nietig te verklaren;
- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een vergoeding voor de geleden materiële en immateriële schade, naar billijkheid geraamd op respectievelijk 85 473 euro en 50 000 euro, onder voorbehoud van verhoging of verlaging in de loop van het geding;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, een gewezen tijdelijk functionaris van de Commissie, was aangeworven voor de periode van 16 september 2004 tot 15 september 2009, op basis van een overeenkomst die overeenkomstig artikel 14 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP) voorzag in een stageperiode van zes maanden. Na een eerste negatief beoordelingsrapport, een verlenging van de stage met zes maanden en een tweede negatief beoordelingsrapport heeft verweerster de overeenkomst beëindigd.

Volgens verzoeker heeft verweerster kennelijke beoordelingsfouten begaan. Zij heeft ook het algemene beginsel van bescherming van de waardigheid en de rechten van de verdediging geschonden en overbodige kritiek gegeven.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 maart 2006 — Marenco tegen Commissie

(Zaak F-96/05) ⁽¹⁾

(2006/C 108/65)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 10 van 14.1.2006.

III

(Bekendmakingen)

(2006/C 108/66)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 96 van 22.4.2006

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 86 van 8.4.2006

PB C 74 van 25.3.2006

PB C 60 van 11.3.2006

PB C 48 van 25.2.2006

PB C 36 van 11.2.2006

PB C 22 van 28.1.2006

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
